

Iz Washingtona.

KONGRES PRČAKUJE, DA SE BO ZAHTEVALO NADALJNIH 10,000,000,000 ZA VOJNE POTREBSČINE. — ČETRTRINO TE SVOTE HOČEJO UPORABITI ZA UTRJENJE AMERIŠKEGA OBREŽJA. — ŽIVILSKA PREDLOGA V SVOJI SEDANJI OBLIKI.

Washington, D. C., 27. julija. — Zakladniški tajnik McAdoo je doposlal poslanski zbornici račune in cenitve vseh departmentov za fiskalno leto, končujoče se dne 30. junija 1918, ki predstavljajo skupno svoto približno šest tisoč milijonov dolarjev.

Več komitejev kongresa se že peča s temi proračuni in nadaljne svote, katere zahtevajo, znašajo približno 350 milijonov dolarjev.

Razmišljajo končno o dodatnem posojilu za zaveznike in sicer v znesku dveh tisoč milijonov dolarjev. Skupna velika svota znaša dosti nad osem tisoč milijonov dolarjev ter bo najbrže segala preko 10 tisoč milijonov.

Kakorhitro bodo poročila departmenta v rokah tozadnega kongresnega odbora, bo šel slednji na delo, da reši zadevo dovolil, tičočih se približno sedemtisoč milijonov dolarjev.

Voditelji kongresa mislijo, da se najbrže ne bo dovolilo zaveznikom vladam nadaljnih kreditov pred prihodnjim letom. Veliko vprašanje je, koliko vojnih stroškov bo pokritih potom obdačenih, koliko potom zakladniških certifikatov. Zakladniški tajnik McAdoo bo najbrž posebno razpravljal s finančnim odborom glede tega vprašanja.

Več uradnikov vojnega departmenta bo prišlo danes v finančni komitej, da pojasnijo svoje zahteve z ozirom na daljnja dovolila.

Chairman Simons tega odbora je danes izjavil, da se bo od celokupne svote v približnem znesku desetisoč milijonov dolarjev v tekočem letu dovolilo le približno polovico.

Washington, D. C., 27. julija. — Posvetovanja glede živilske predloge so danes jako dobro napredovala, da so dali člani obeh zbornic izraza upanju, da bodo dosegli sporazum še pred koncem tega tedna glede najbolj važnih amendentov, ki jih je prevzel senat k tej predlogi.

Najbože bodo opustili takozvani Smootov amedement in mesto tega bo dana predsedniku avtoriteta, da razpolaga z zalogami žganja po svoji lastni prevdarnosti ter obenem tudi uradnim potom določi alkoholno vsebino piva in vina.

Hišni poročevalci so vstrajali pri zahtevi, da se pusti izvedbo živilske postave v rokah enega mesta treh mož ter so tudi izjavili, da bodo vstrajali pri svojih zahtevah.

Včeraj se je izvedlo par manjših izprememb. Senat se je prilagodil zahtevi poslanske zbornice v zadevi kazni, katere naj se naloži kršiteljem živilske predloge. Senatni amedement je določal kazen 10,000 dolarjev ali dvoletno ječo, dočim je poslanska zbornica določila manjšo kazen.

Pri razpravljanju glede prohibicijskih amendentov, se je izkazalo, da je senat voljan priti do končnega sporazuma potom kompromisa. Domnevajo, da se bo resolucijo sprejelo v senatu z večino nekako 65 glasov.

Predloga bo nato doposlana poslanski zbornici v pretres.

“Legija smrti.”

London, 27. julija. — V prvih bojih pri Dvinsku je ženska “Legija smrti” vjela 102 nemška vojaka, med njimi dva častnika.

Brez strahu so ženske hitele čez polje, ki je bilo od strelcev razorano. Vojaki so ravno pričeli zapuščati bojišče, ko se je ženski polk vrgel na sovražnika.

Vojaki so bili osramočeni in so se vrnili in zmaga je bila na ruski strani. Dvanajst ženskih vojakov je bilo ranjenih, med njimi tudi poveljnica.

Polk so potem poslali v Minsk na odpočitek.

O tem pravi poročilo iz Petrograda: — Poročnik gđ. Vera Bučkareva, poveljnica ženskega polka, poročnik Skridlova, kateri je pretresel pokršapnela in dvanajst drugih ženskih vojakov, ki so bili ranjeni, so bili poslani v Minsk. Ko so prišli v Poltava, jih je pozdravila množica 100 tisoč oseb. Sprejeli so jih z godbo in zastavami.

Ženski polk je napadel, ko so vojaki pričeli dezertirati; streljale so s puškami in mnogo Nemcev je padlo. Nemški ujetniki so bili prijetno razočarani, ko so videli, da so jih vjele ženske.

Moka iz Avstralije.
Nekoliko atlantiko pristanišče, 27. julija. — Sem je danes v prvič dospela neka velika množina moke iz Avstralije. Moka je pripeljal nek švedski parnik, ki ima nad 7000 ton displacementa. Moka je namenjena neki angleški firmi.

Žrtve napada.
London, Anglija, 27. aprila. — Danes je bilo izdano uradno poročilo, da je bilo pri napadu na London, dne 7. julija usmrčenih 59 oseb.

Prej se je poročalo o veliko večjem številu žrtv.

KING ALEXANDER

naslednik kralja Konstantina.

Vojaška obveznost.

Prvi državljanski papir ne oprosti vojaščine. — Razsodba generala Crowderja. — Mladi poročenci.

Vojaške oblasti so včeraj prejele od generalnega profosa odredbo, ki se tiče vojaške obveznosti.

To odredbo si oblasti razlagajo na ta način, da vsakdo, ki je na dan, ko se je vršilo žrebanje v Washingtonu, imel namen postati ameriški državljani, torej taki, ki so imeli onega dne prvi državljanski papir, spada pod vojaščino.

Ta odredba se glasi: “Kdor je bil 5. junija tujec, ni podvržen vojaščini. Ako pa je pred dnem žrebanja postal državljani, ali pa je izrazil namen in željo postati državljani, je po vojaški postavi vojaško obvezan, bodisi kot državljani, ali pa kor tak, ki je izrazil namen postati državljani.”

Sovražni tujci, tedaj Nemci, so izključeni od vojaške službe. Po drugi odredbi so oproščeni vojaščine oni možje, od katerih so žene odvisne, ako je bilo ženitno dovoljenje prej izdano kot pa takrat, ko je dobil poziv, da se podvrže zdravniški preskavi.

Splošno se pričakuje, da bo ta odredba zelo vplivala na poroke. Registriranci v New Yorku naj čakajo, da bodo dobili obvestilo, da se dajo zdravniško preiskati. Najbrže se bodo prvi pozivi razposlali v sredo.

Pomožni generalni pravdnik je opozoril vse registrirance na visoko kazen, ako se ne pokorijo vojaški postavi. Generalni pravdnik pripominja tudi, da se mora vsak registriranec prepričati, kdaj se mora zdravniško preiskati. Vsak je dolžan priti pred komisijo o pravem času, četudi ni prejel po pošti obvestila.

Francosko bojišče.

V Champagne Francoski zmaga je. — Ljudi boji. — Boji v Flandriji. — Angleži se umaknejo.

Paris, Francija, 27. julija. — Sinoči so Nemci po hudem bombardiranju vprizorili pet hudih napadov na Moronvilliers. Napadi so bili odbiti.

Zelo vroči boji so se vršili med Cerny in Hurtebise.

Pri Auberive je nek poročnik vodil polk k napadu. Vnel se je boj na bajonet. Na bojišču je oblačala mnogo Nemcev, med njimi tudi vojakov.

Zavezniki in Grška.

Za časa vojne bo otok Krf zaveznikiška baza. — Zavezniki bodo zapustili Grško.

Paris, Francija, 27. julija. — Danes je bilo razglašeno, da so zavezniki glede svojih čet na Balkanskem polotoku odločili sledeče:

Francija, Velika Britanija in Italija se bodo kmalo odpovedale vsemu ozemlju v Stari Grški.

Zavezniki bodo obdržali cesto Santa Quaranta ter trikot v tamošnji okolici.

Francija, Anglija in Italija bodo imele za časa vojne svojo bazo na otoku Krfu.

Otok bo pa še vedno ostal pod pokroviteljstvom Grške.

Če bodo zavezniki odpoklicali nekaj svojih čet, ne bo to prav nič uplivalo na operacije na macedonski fronti. S tem, da je odstoj grški kralj in da se je Grška vmešala v vojno, imajo zavezniki zavarovan svoj hrbet. Vsed teza potrebujejo na tamošnjem ozemlju veliko manj čet kot so jih potrebovali dozdaj.

Laške čete so vkorakale v Epir in v severni zapadni del Grške.

Bojna fronta se nahaja v grški Macedoniji in južno od srbske meje.

Paris, Francija, 27. julija. — Včeraj je bila zaključena zaveznikiška konferenca. Vsi navzoči so sklenili, nadaljevati z vojno, dokler ne bo dosežen cilj, za katerega se bojujejo.

Paris, Francija, 27. julija. — Vrhovno poveljstvo francoske armade je izdalo sledeče poročilo: — Položaj na macedonski fronti je neizpremenjen.

Pri Ohridskem jezeru se vrševroči artilerijski spopadi.

Uničen podmorski čoln.

Paris, Francija, 27. julija. — V četrtek je nek nemški podmorski čoln nasedel na francosko obrežje blizu Calais. Moštvo ga ni moglo rešiti in je odprlo kotle za bencin in je zažgalo podmorski čoln.

Mornarje, ki so priplavali na obrežje, so zaprli.

London, Anglija, 27. julija. — Sinoči so se vršili vroči boji v bližini La Basse. Angleži so preganili sovražnika iz vasi in so vjeli večje število vojakov. Proti jutru so Nemci navtili na vas in Angleži so bili prisiljeni umakniti se v svoje postojanke.

Včeraj so bili zelo vroči artilerijski boji med Lese in Aviam; danes pa so nastali poskusi.

Izpremembe v Nemčiji.

Stockholm, Švedsko, 27. julija.

Prava demokracija Nemčije se je pričela 26. julija, ko je cesar imel konferenco z voditelji raznih strank državnega zbora. Ne da bi se izpremenil le en paragraf ustave, je vendar danes v Nemčiji parlamentarizacija. Stari red je odpravljen in nov sistem je prišel do veljave. Ta teden bo pet ali šest voditeljev državnega zbora imenovanih za državne ministre. Prihodnja vlada ne bo več mogla odločevati važno vprašanje o miru in vojni brez nasveta in privoljenja narodnih zastopnikov v državnem zboru.

To izjavo je podal poslanec Leube, član odbora zunanjih odnosajev v državnem zboru.

Leube, ki je veletrgovec, ni nasproten ameriške demokracije, kajti bil je v Ameriki že več kot petdesetkrat. Kot voditelj liberalne stranke v državnem zboru se je vedno boril za demokracijo.

Najnovejši korak nasproti popolni demokratizaciji Nemčije in vpeljanje pravega parlamentarizma ni bilo narejeno z namenom, da bi se vplivalo na ameriško javno mnenje; tudi se ni zgodilo zaradi zaveznikov. Parlamentarizacija se je izvršila brez pritiska in vpliva od zunaj in samo zaradi vednih zahtev od strani nemškega naroda. Narod pod orožjem je rešil domovino, ker je stal trdno na vseh frontah. Za to svoje delo je zahteval delež pri vladi. Cesar je pravilno spoznal položaj in je v pravem času posredoval. Velika moč državnega zbora je razvidna iz tega, ker je kanceler moral razviti program na podlagi naše mirovne resolucije. Splošno se domneva, da je dr. Michaelis samo prehodni kanceler in ne bo mirovni kanceler.

Glede Amerike se je Leube izrazil sledeče:

Danes v Nemčiji nikdo ne govori o Ameriki. Imamo dovolj domačih sitnosti in se nečemo mučiti še z Ameriko. Naša srajca nam je bližja kot sukujic. Danes mislimo, da Amerika ne bo odločilen in tudi ne velik vojaški faktor. Najvišje vojaške oblasti so nam zagotovile, da bo treba 100 ladij po 4000 ton, da bi bilo mogoče propeljati na Francosko 100 tisoč Amerikancev. Slednjic pa kaj je to 100 tisoč mož?

Treba bo pa še mnogo več ladij, da bodo ameriške čete založene z živežem in municijo. In naši podmorski čolni bodo pazili na to.

Jaz in moji prijatelji smo popolnoma zadovoljni z uspehi podmorskih čolnov.

Ne pričakujemo, da bi bili zmorni izstradati Anglijo; toda pričakujemo, da bomo prisilili Anglijo, da bo nekoga dne sprejela naše mirovne ideje. Vojaški položaj je za nas tudi izvrstna stvar, da bo nekoga dne sprejela naše mirovne ideje. Vojaški položaj je za nas tudi izvrstna stvar, da bo nekoga dne sprejela naše mirovne ideje.

Živilski pogoji so bili najslabši v juliju; toda zdaj se že boljšeja. Splošno je položaj dober; zahvaliti se moramo največ Rumuniji in Ogrski, ki imata dobavo letino in delita srbski preobstane. Od 1. do 15. julija je dobila Nemčija 7000 ton žita iz Rumunije vsak dan, od 15. julija pa dobivamo vsak dan 12,000 ton. Kruha je že več dovoljenega.

Leube je zaključil s tem, da je rekel, da je vsenemstvo za vedno odpravljen v Nemčiji in da je aneksijska ideja odpravljena, ker je večina državnega zbora proti osvajanju.

Rusija in Vatikan.

Petrograd, Rusija, 27. julija. — Prvič v zgodovini ima Rusija svojega zastopnika v Vatikanu. Za zastopnika Rusije na prihodnem zboru je imenovan Ljovščikov.

Iz Rusije.

NEMCI SE BLIŽAJO ČRNOVICAM. — ZALOGA ŽIVEŽA V NEVARNOSTI. — KORNILOV STRELJA DEZERTERJE. — RUMUNCI. — KERENSKIJI POSKUŠA ODPRAVITI NERED. — ODPOR RUSOV PRI TARNOPOLU. — NEMIRI V PETROGRADU.

London, 27. julija. — Z veliko strogostjo poskuša Kerenski odpraviti nered in neposlušnost ruske armade, toda Rusi se umikajo dalje in v zaveznikiških državah vlada nevolja, ker Rusi zapuščajo glavno mesto Bukovine, Črnovice, katere bodo zmagoviti Nemci v kratkem zavzeli.

Bavarske in avstriske čete so že zavzele važno železniško križišče Kolomea, ki se nahaja 50 milj severozapadno od Črnovic.

Rusko-rumunske čete pa so napredovale za sedem in pol milje ter so zavzele 10 vasi. Avstrisko-nemške čete so se umaknile iz doline reke Sušica v velikem neredu.

Demoralizacija ruske armade ne vznemirja še toliko zaveznikov, kakor pa dejstvo, da bo avstrijsko-nemška armada dobila velike zaloge živeža v zavzetem ozemlju.

Severno od Dnjestra so bili Avstrijci vstavljeni; kajti Rusi so se zoperstavili. Toda južno od Dnjestra do Karpotov Nemci neprestano prodirajo.

Tudi okoli Tarnopola so Rusi pokazali velik odpor, toda Nemci so pri vsem tem napredovali na vzhodnem bregu Sereta.

Iz Berlina se poroča, da Rusi niso mogli preprečiti Nemcem, da so prekoračili Seret in Gnulo Lipo med Trembovljo in Skoromoče.

Iz Petrograda prihaja poročilo, da so Rusi odbili vse nemške napade jugovzhodno od Tarnopola.

Rusi so se umaknili v nove postojanke jugovzhodno od Trembovle. Med Čortkovem in Dnjestrom so Rusi odbili Nemce in so jih pognali proti Monastežiški.

Iz Petrograda se poroča listu “Berlinske Tidende” da so se v Petrogradu v zadnjih dveh dneh zopet pojavili nemiri. Ekstremni socialisti so zopet vprizorili izgrede, toda vladne čete so upor po kratkem boju zadušile.

Natačnejših podatkov o tem ni.

Petrograd, 27. julija. — Zaradi resnega položaja na fronti, kakor tudi v notranjosti dežele se je Kerenski odločil, da skliče 31. julija izvanredni narodni koncil v Moskvi. Vdeležili se ga bodo najuplivišji možje kakor člani Dume, zastopniki zemstev in univerzijski profesorji.

Vršili se bodeta dve seji in vlada bo pojasnila položaj države. Na koncilu bodo razpravljali o tem, kako bi se najhitreje moglo rešiti domovino.

Kerenski je izjavil, da bo vsak poiskus, obnoviti monarhijo, brez usmiljenja prepreden.

Kronstadtu je vlada poslala ultimatum in zahtevala, da izroče mestne oblasti tri poglavitne agitatorje boljše-vikov, med njimi zloglasnega Rošala. Ako oblasti ne bodo vstregle vladni zahtevi, bodo mesto blokiral.

Večerni listi poročajo, da so se razmere nekoliko izboljšale. Ruski generali so dobili povelje, da zopet zavzamejo Tarnopol.

V Galiciji se je zelo hrabro bojevala konjenica. Kozaki so s pomočjo ruskih in angleških oklopnih avtomobilov branili Seret toliko časa, da ni bilo več upanja, da bi mogel držati. Poveljnik grenadirjev je bil odstavljen, ker ni hotel streljati na dezertarje.

Nekateri ruski polki so izgubili 80 odstotkov svojih častnikov.

Ko je neki ruski polk zavzel nemške postojanke, se je opazilo, da so vojaki od zadaj dajali Nemcem izdajalska znamenja.

Belgijski topničarji, med katerimi je bilo mnogo ranjenih ob Izeri, so sestavili bataljon, da pokažejo ruskim vojakom, kako znajo biti hrabri.

Židovski polk.

London, Anglija, 27. julija. — Vojni urad naznanja, da so židje na Angleškem vstanovili svoj polk. One židovske vojake, ki so se do zdaj že borili v angleških vrstah, bodo pridelili temu polku.

Krojaška stavka v Louisvillu.

Tukaj so zastavkali krojači in šivilje v delavnici Kaiminski

Clothing Co. Stavka se je kmalu razširila tudi na druge delavnice. Lokalna socialistična organizacija je ponudila stavkarjem svojo dvorano za glavni stan. Strajkarji so ponudbo sprejeli. Stavko vodi Samuel Levine, organizator “Amalgamated Garment Workers of North America”.

REŠIMO SLOVENSKEGA NARODA LAKOTE!

Pošiljateljem denarja.

Kakor že znano, ne sprejemamo več denarja za izplačila v Avstriji, Ogrski in Nemčiji.

Lahko pa vedno še izposlujemo izplačila vojnim ujetnikom in drugim v Rusiji, Italiji in Franciji, kakor tudi onim ljudem na Primorskem, kateri bivajo v krajih, ki so zasledeni po laški armadi.

Kadar pošljete denar, priložite tudi čopisnico ali pisno vojnega ujetnika, ker nam s tem pomagata sestaviti pravilni seznam.

TVERKA FRANK BAKSER

28 Cortlandt Street, New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK RAKHUN, President. LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
62 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko \$3.00
in Canada \$3.50
Za pol leta \$1.50
Za četrt leta \$1.00
Za inostranstvo na celo leto \$3.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedeljno in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Printed every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Doplat brez podpisa in osebni se ne prebnejo.
Denar naj se blagovno pošilja po — Money Order.
Pri naročnikih kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi pošljejo imena
nasam, da hitreje najdemo naslovnik.

Doplat in pošiljavnem naredite in naslov
"GLAS NARODA"

62 Cortlandt St., New York City.

Telephone: 2876 Cortlandt.

Zavezniške konference in Balkan.

Čudna poročila prihajajo iz Pariza.

Poročajo, da so se pričele vršiti zavezniške konference glede balkanskega vprašanja in da so od teh konference izključeni srbski in rumunski zastopniki.

Pri tem gre za to, če naj odpokličejo zavezniške armade iz Soluna ali ne. In nadalje za to, če naj rešijo zavezniki balkansko vprašanje potom separatnega miru z Avstrijo in Turčijo.

Ameriški listi so soglasnega mnenja, da bi pomenilo odpoklicanje zavezniške armade iz Soluna in Balkana smrten udarec za Srbijo in da bi se vse stvari obrnile v prid centralnim zaveznikom.

Ugotavljajo, da se bo vse to, namreč odpoklic zavezniške armade, izvedlo le pod skrajnim pritiskom. Kdaj pa bo nastal ta skrajni pritisk, to si je lahko misliti, kajti Angleži in Italijani ne morejo nadomestiti Francozov, Srbov in ostalih zaveznikov na Balkanu.

Torej — tako daleč smo prišli!

V Parizu se vrše konference, katerih se ne smejo vdeležiti zastopniki Srbije, ki je žrtvovala — vse...

S tem pa se tudi izpolnjuje besede, ki smo jih neštokrat navedli, da bodo zavezniki, ko bo pritisk sila, hladnokrvno pustili na cedilu male narode ter jih izročili njih lastni usodi.

Ravno radi teh naših izjav in trditve so nas neprestano napadali ljudje, ki se niso ničesar naučili iz zgodovine ter so se dajali slepemu optimizmu glede javnih zadev.

Ameriški listi poročajo dalje, da sicer ni vrjetno, da bi se izvršilo to izpraznjenje balkanske zavezniške armade.

Pri tem pa nastane po mnenju istih listov vprašanje, kaj naj pravzaprav tvori predmet te nove konference v Parizu? —

Ko so stvari zdaj, soglasno z dogovorom med zavezniki, naj bi dobila Rumunska Transilvanijo, Bukovino ter morda tudi del Banata in sicer na stroške Avstrije.

Srbija naj bi dobila Bosno-Hercegovino, del Dalmacije in Macedonijo. Pridobitve bi šle na račun Avstrije in Bolgarske.

Grška naj bi dobila nazaj Kavalo, katero so zasedli Bolgari, ter onkraj med rekama Marico in Mesto.

Italija se je izjavila za nedotakljivost Albanije, kot je bila vstvarjena leta 1902, kar pomeni, da je vstanovila protektorat nad Albanijo od reke Bojane pa do obali, ki je nasproti otoka Krfa.

Nadalje izjavljajo, da bi se moralo pri vsakem eventualnem separatnem miru z Avstrijo izpremeniti ali modificirati vse zavezniške načrte glede Balkana.

Rumunska in Srbija bi se morali odpovedati vsem zahtevam glede ozemlja, ki je avstrijsko ali je bilo avstrijsko pred pričetkom vojne.

Ker je Rusija že objavila, da noče zahtevati avstrijskega ozemlja, bi to torej pomenilo, da bi se pogajalo z Avstroogrske glede separatnega miru na podlagi "status quo ante", izvzemši morda italjanske zahteve.

Če torej zavezniki že zdaj, ko še ničesar ne vedo o končni odločitvi, razmišljajo o separatnem miru z delom centralnih zaveznikov, je iz tega razvidno, da jim ni dejansko mar ohranitev prejšnjih balkanskih držav in še veliko manj njih povečanja.

Sanje o Jugoslaviji kot so jih zasanjali nekateri ameriški domoljubi, se pričenjajo razblinjati, in to v veliko večji meri kot bi sploh kdo mogel pričakovati.

S tem pa prihajamo zopet na svojo trditve, da je politika vse nekaj drugega kot stvar sentimentalnosti, — stvar idealov.

V politiki je treba računati z dejstvi in s krutimi potrebami časa in trenutka.

V principu so bili gotovo vsi zavezniki za vstvarjenje jugoslovanske države ter so dali v tem smislu tudi svoje obljube.

Dejanski pritisk in dejanska sila pa je večja, in pri končnem uravnanju stvari se morajo vsi skupaj in vsak posamezen za se zavzemati v prvi vrsti za to, kar bo v dobrobit in korist dotičnega lastnega naroda ali države.

Če bi se izvršilo, po mnenju ameriških listov to, kar pričakujejo, namreč da bi bila odpoklicana zavezniška

ekspedicijska armada, bi bila glavna težkoca v italjanskih zahtevah glede Balkana in drugih okrajev.

Leta 1912 je podpirala Italija Avstrijo, ko je hotela Srbija dobiti svoj izhod na morje.

Tozadevno stremljenje se je končalo, kot znano, s porazom Srbije. Avstrija pa je nasprotno podpirala Italijo v stremljenju, da ne dobe Grki okraje severnega Epira, ki so jih želeli, pri čemur je Italija mislila na svojo mornariško postojanko v Avloni.

Če bo Italija zdaj vstrajala pri svoji zahtevi, da ostane Albanijo nedotaknjena, bo Srbija zopet izgubila vsako nado, da dobi kako morskopristanišče, in ostali zavezniki ne bodo mogli ničesar drugega kot podpirati zahteve Italije proti Avstroogrski, da dobi Italija del dalmatinske obali.

Ameriški listi izjavljajo, da so zdaj vrjetne mnoge stvari na Balkanu, ki so bile pred par meseci še popolnoma — nevrjetne.

Vsled izločenja Rusije je zelo vrjetno, da bi sklenila Rumunska separaten mir s centralnimi zavezniki. Tak separaten mir pa bi bila edina rešitev za Rumunsko.

Isto velja tudi za Srbijo in Črnogoro, seveda le v slučaju, če bi se v resnici odpoklicali armado gen. Sarrailla.

Iz pisanja ameriških listov je nadalje razvidno, da morajo zavezniki samim sebi priznati, kako zelo se je izpremenila balkanska situacija in kako nevrjetna je uresničitev velikega načrta za ustvarjenje jugoslovanskega kraljestva, raztezajočega se od izvirov Drave do reke Sumbije in od Jadranskega morja do Donave.

V isti meri je tudi pripisovati med prošle sne veliko Rumunsko, o katere bodočnosti je komaj mogoče ugotoviti. Zavezniki bodo dosti storili, če bodo mogli rešiti Srbijo, Črnogoro, Rumunsko in Grško pred popolnim podjarmljenjem in uničenjem.

To pa se bo moglo zgoditi le tako, da se v veliki meri modificira laške zahteve.

Stojimo ob koncu velikih pričakovanj in pričakujemo z napeto pozornostjo nadaljnjih poročil iz Pariza.

Ničesar ni omenili o tem, če bi ne hoteli ravno na podlagi izvajanja ameriških listov dokazati, kako bedaste in kako otročje so bile sanje nekaterih ljudi, ki so gradili celo politično poslopje na temelje izbegljivih sanj in idealov, katerih ni mogoče doseči, razen s pomočjo krute sile in v času, ki je dozorel za uresničenje teh idealov.

(Glavne misli za ta članek smo črpali iz uglednega newyorškega lista "Tribune".)

Dopisi.

Cocemaugh, Pa.

Sporočiti imam žalostno vest, da je preminil dne 23. t. m. v Cambria bolnišnici Anton Čelovin. Kakor sem že enkrat sporočil v listu, se je pokojnik ponesečil v promogorovu in po dvanajstidnevnem trpljenju se je preselil v večnost. Bil je ves svet. Pokojniku sta priredila društvo "Doritelj" št. 1 SDPZ in slov. pevsko in izobraževalno društvo "Bled" krasen pogreb. Lepi venci so pričali o pokojnikovi priljubljenosti. Pevski zbor mu je zapel krasne nagrobnice v hiši in na grobu. Blag mu spomin! A. V.

Denver, Colo.

23 let sem že naročnik "Glas Naroda", pa še nikdar nisem do danes objavil kakega dopisa, zato pa napišem danes nekaj vrstic in poročam, kako se nam godi v tu-kajšnji naselbini.

Tukaj nas je precej Slovencev; največ pa je Slovakov.

17. julija smo zastavkali v dveh Packing House in se dobro držimo. Zahtevamo za osemurno delo isto plačo kot za 10 ur. Poleg tega pa tudi zahtevamo unijo. Kaj bo mo dosegli, ne morem še povedati. Mislim pa, da je družba pri volji dati zahtevano plačo, toda unije ne mara priznati.

To naznamim zaradi tega, da ne bi kdo hodil sem za delom. Upam, da bom v kratkem lahko kaj bolj šega poročal. Sliši se namreč, da bo governer nastopil proti družbi, kajti ljudje hočejo imeti meso, katerega pa ne morejo dobiti zaradi stavke.

Strazimo podnevu in ponoči, da ne bi šel kdo na delo. Ako se bo mo še nekoč tako dobro držati, potem mora družba v kratkem vstreti našim zahtevam.

Pri naši organizaciji se še najbolj postavijo dekleta in žene, ki se držijo pravil bolj kot drugi in jih moram zaradi tega javno pohvaliti. Bratje, žene in dekleta, držimo trdno skupaj, razmere so za nas ugodne in morebiti ne bodo nikdar boljše, da bi mogli priti do svojih pravic. Zdržite se nekočiko in zmaga bo naša!

Po mojem mnenju je "pečlar-ska" še najboljša in mnogo rojakov je pečlarjev. Počutijo se vsi prav dobro, kajti vsak ima svoje kokeši in piščeta.

Naj za danes to zadostuje; pa prihodnjč kaj več.

J. Z. h.

(Kakor vidite, smo nekaj izpustili. Ne spada v list, Op. uredu.)

Odprto pismo Mr. Zakrajšku.

Mr. Zakrajšek!

Abotno je sicer se z Vami po časopisih pripraviti in čas trdati, vendar sem pa k temu primoran, da ne bodete mislili, da se Vas bojim.

V 14. številki "Ave Maria" (uboga Marija, vem, da postaja rdeča, da se njeno ime od božjega služabnika porablja v tako svrhu) ponosno "urbi et orbi" objavlja, te, kolikokrat ste bili obtoženi, a da ste mesto "kašiganja" za Vaša moška dela še vselej dčbili pri-znanje. Jaz Vas še nikdar nikjer nisem tožil, ekr ste mi premalenkosten, — četudi sem Vam to obljubil —, vem pa, da Vam je avstrijski dobrodelna družba na odločno zahtevo iz Ellis Islanda morala dati breo v tisti del telesa, akteri pri seji največ trpi. Sicer ste pa na brece že iz Clevelanda in Loraina dobro navajeni, — za eno več ali manj se ne brigate.

Mr. Zakrajšek! Vi cloveče, kako pridete Vi k temu, da hočete poveljevati celemu slovenskemu narodu v Ameriki? Kdo ste Vi, da hočete vpletati v Ameriki tiste razmeze, kakoršne so žalibog na Kranjskem? Ali mislite, da je naš tu naseljeni, narod tako zarukan, da Vam bo šel na limanice? Ne, nikdar ne!

Vi ste franciskan — redovnik, kateri je posvetil svoje življenje Bogu. (Ne rabim nikake zahvale od Vas za ta pouk.) Božja previdnost obdarila Vas je takoj pri vstopu z imenom "Kazi-mir". In res Vi ste dočela vreden tega imena. (To so Vam že drugi pred mano rekli; prosim taiste za ta pla-gijatiž oproščanja.)

Kot redovnik obljubili ste skromnost, vedno devišvo in siromastvo. Kaj je skromnost? Sv. vera, mislim, jo tolmači na ta način, da podas taistemu, kateri te udari po eni strani lica, še drugo stran. Ali storite Vi to? Ne, — Vi ste raje taisti, kateri prvi "upili". Druga obljubljena čednost je "vedno devišvo". Vašega devišva se ne bom dotikal, — četudi moram reči, da je taisto v nevarnosti, ker srce marsikatere cele ali na pol device bije, če je v Vaši bližini, za Vas, — ker "zauber" fant ste, to se Vam mora pustiti.

Tretja Vaša čednost naj bi bila "vedno ubošvo". Taisto največkrat dokumentirate s tem, da začnete kosilo s "Zugsführerjem" (konjak s tremi zvezdami), a končate s šampanjcem. Glej ga, kako je "foaf", bodete rekli. Ne, ni, sem Vam "foaf" ter Vam klisem

"Bog žegnaj" in "Živijo", ker sem sam velik prijatelj takih užitkov. — samo ne morem zapopasti v tem oziru Vaše obljube glede siromastva.

Mr. Zakrajšek! Drzmem se Vam svetovati, da pustite Vašo "japanese fighting cock" politiko in da oznanujete to, kar morate, in to je najlepši Kristusov nauk "pax vobiscum"! S tem bodete mnogo koristili svojemu narodu, osobito pa naši naselbini, ker jaz sem odkritosrežno mnenja, da Vaše predstojništvo ne odobrava Vaših činov, s katerimi v eni minuti več poderete, kar drugi v pol leta sezidajo. To je sicer nekako priznanje Vaše "aginosti", katera pa ni na noben način v dobrobit naroda. Osobito Vas pa opozorim še na to, da ne odvrčate ljudi od poštnega slovenskega obrtnika v Brooklyn, od moža, kateri je v celi naselbini znan kot poštnjak. Če je kdo prej, predno je on prevzel dotično obrt, v taisti hiši "iz-podrsnil", ni njegova krivda.

Za danes zopet končam. Z Vami "curriculum vite" se sedaj še ne bom bavil, če bo treba, storil bom pa tudi, ker nikar ne mislite, da se Vas ali kakega "starega člana", ki ni član, ali kakega "subdiakona", ki ne bi smel biti "subdiakon", vstrahim. Ne imejte tukajšnjih Slovencev za tako velike butee; poznamo Vas in v zeli greaternewyorski naselbini nimate, razun par izjem, nobenega prijatelja, čeprav so nekateri dopisi, katere ste pa Vi diktirali, polni Vaše hvale.

Če hočete, da se bodeva še naprej "guncala", pa se dajva, — I am always at your service.

J. Rems.

Umrljivost med vojaškimi zdravniki.

Problem, kako najti primerno število zdravnikov za naše nove čete v polju ter obenem tudi skočiti na pomoč Francozom, ki trpe v tem oziru veliko pomanjkanje, dela našim vojaškim oblastim velike skrbi. Prostovoljna prijava zdravnikov se je izkazala kot popolnoma nezadovoljliva. Za sedaj ali vsaj za najbližjo bodočnost se potrebuje 15,000 zdravnikov in vse kaže, da bo morala poseči dežela po konskripciji, da izpolni vrzeli, ki se nahajajo sedaj v vojaškem zdravniškem zboru.

Koliko zdravnikov ali ranocelnikov je v sedanjem času na razpolago za 9,500,000 mož, ki so pripravljeni za vojno službo? Glede tega predmeta nimamo pri rokah nikakih statistik, vendar pa dajejo rekordi medicinskih kolegijev temelj za cenitev. Ko dovrši mladi zdravnik svoje študije, je ponavadi star krog 26 let. Vsled tega so potrjeni novi konskripcijski postavi, ki določa maksimalno starost na 31 let, le zadnji letniki. Teh letnikov pa ne more biti več kot pet. Rekordi medicinskih kolegijev pa kažejo, da je dovršilo v zadnjih šestih letih, vključno 1917, svoje študije 22,478 medicincev, med katerimi je bilo 806 žensk. Vsled tega jih ostane le še 21,672. Nobenega dvoma ne more biti, da so vsi ti, kar jih še živi, na konskripcijski listini.

To število pa ne bo ostalo tako kot je. Veliko mladih zdravnikov bo oproščeni iz tega ali onega vzroka. Pri tem pa je treba še nadalje premisliti, da bi trpelo civilno prebivalstvo, če bi se vpoklicalo v vojske več mladih zdravniški maraščaj, ne da bi se skrbelo za nadomeščanje.

Vojaške oblasti so bile zelo razočarane vsled pidihi prostovoljnih prijav zdravnikov. Skozi časopise je šla dolgo časa vest, da je bi-

Kje je Avstrijec?

Ko pridete domu zvečer, pogledjte na svoje noge, in TAKOJ pošljite ta naročilni list na:

CROWN PHARMACY

1812 E. 79th St., E. Cleveland, Ohio.

STEM JAZ NAROČIM DVE NOVI NOGI taki, ki sta sposobni za težko delo in se nikdar ne utrudita, ne dobe mehurjev, kurjih oces in odtisov.

To je, jaz hočem eno škatljo PEDISINA, prenovilca nog, ki neguje noge, ki napravi iz bolne noge zdravo, ki se nikdar ne poti, ne dobi mehurjev, odrastkov ali kurjih oces. Priložim 1 dolar.

Ime
Naslov
Mesto
Izrežite in pošljite še danes.

lo do pričetka tega leta v vojni ubitih 60,000 zdravnikov. Poročalo se je, da jih je bilo 257 ubitih pri enem spopadu in 400 pri nekem drugem. Ta napačna poročila so tako presenetila polkovnika Goodwina, angleškega zdravniškega zbora, ki je prišel v to deželo z angleško komisijo, da je brzojavil angleškemu vojnemu uradu po tozadevna dejstva. Sporočilo se mu je, da so bile od pričetka vojne pa do 23. junija izgube angleškega zdravniškega zbora sledeče: 195 ubitih, 707 ranjenih, 62 mrtvih vsled bolezni. V celi angleški armadi je sedaj 12 tisoč zdravnikov in izgube so bile torej sorazmerno malenkostne.

Litovska.

Sokol leti sem, sem na jezero; spuša se sokol sem na jezero; na tem jezeru greda je "rute", a na tej gredi očka leži, zraven pa očke hčerka sedi, glavico češe, lasec razpleta, Očka, zakaj mi dote ne dajš? Mati, zakaj mi darov ne pripravlaš? Bratec, zakaj me v polje ne spremljš? Sestra, zakaj mi pasa ne tkješ? Solnce je očka doto razdelil, lunica — mati dar pripravljala; Setina — bratec v polje me spremljal, zvezda — sestrica pas mi je tkala, ljubček — božje drevo venček je spletalo.

NAŠI ZASTOPNIKI.

- kateri so pooblašteni pobirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda". Naročnina za "Glas Naroda" je: za celo leto, \$3.50, za pol leta \$2.00 in za četrt leta, pa \$1.00. Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel in jih rojakom priporočamo.
- San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.
- Denver, Colo.: Louis Andolšek in Frank Skrabec.
- Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.
- Fueblo, Colo.: Peter Kulig, John Germ, Frank Janesch in A. Kochevar.
- Salida, Colo. in okolice: Louis Costello.
- Somersel, Colo.: Math. Kernely.
- Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.
- Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
- Aurora, Ill.: Martin Jurkas in Jernej B. Verbič.
- Chicago, Ill.: Jos. Bostič, Jos. Blah in Frank Jurjovec.
- Joliet, Ill.: Frank Bambich, Frank Laurich, A. Oberstar in John Zalelet.
- La Salle, Ill.: Mattja Komp.
- Livingston, Ill.: Mih. Citar.
- Nokomis, Ill. in okolice: Math. Galshek.
- North Chicago, Ill. in okolice: Anton Kobal in Math. Ogrin.
- So. Chicago, Ill.: Frank Černe.
- Springfield, Ill.: Mattja Barborič.
- Waukegan, Ill. in okolice: Math. Ogrin in Frank Petkovšek.
- Cherokee, Kans.: Frank Režisnik.
- Columbus, Kans.: Jož Knafec.
- Franklin, Kans.: Frank Leskovec.
- Freestown, Kans. in okolice: Rok Firn in Frank Kerne.
- Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in Peter Schneller.
- Mineral, Kans.: Frank Angulčič.
- Black Hawk, Kans.: Mike Fandi.
- Kitzmiller, Md. in okolice: Frank Vodopivec.
- Baltic, Mich.: M. D. Likovich.
- Calumet, Mich. in okolice: M. F. Kobe, Martin Kade in Pavel Shaltz.
- Detroit, Mich.: Jos. Glasčič.
- Manistique, Mich. in okolice: Joan Kotzian.
- Chisholm, Minn.: Frank Govže, Jak. Petrich in K. Zgonc.
- Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouže, Jos. J. Peshel, Anton Poljanec in Louis M. Perušek.
- Eveleth, Minn.: Louis Govže in Jurj Kotze.
- Gilbert, Minn. in okolice: L. Vesel.
- Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.
- Kitzville, Minn. in okolice: Jož Adamčič.
- McKinley, Minn. in okolice: Fr. Boje, New Duluth, Minn.: John Jerina.
- Sartell, Minn. in okolice: F. Triller.
- Virginia, Minn.: Frank Hrovatčič.
- St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
- East Helena, Mont. in okolice: Frank Petrich.
- Klein, Mont.: Gregor Zobeč.
- Great Falls, Mont.: Math. Urlich.
- Roundup, Mont.: Tomaš Paulina.
- Dawson, N. Mex.: Mike Krivec.
- Gowanda, N. Y.: Karl Sterniša.
- Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka in Jernej Per.
- Barberton, O. in okolice: Math. Kramar.
- Bridgport, O.: Frank Hočevar.
- Collinwood, O.: Math. Slapnik in John Malovrh.
- Cleveland, O.: Frank Sakser, Jakob Debeve, Chas. Karlinger, J. Marinčič, Frank Meh, John Prostor in Jakob Resnik.
- Lorain, O. in okolice: Frank Anzel, Louis Balant in J. Kumšič.
- Niles, O.: Frank Kogovšek.
- Youngstown, O.: Anton Kikelj.
- Oregon City, Oreg.: M. Justin in I. Misley.
- Allegheny, Pa.: M. Klarich.
- Ambridge, Pa.: Frank Jakše.
- Zesemer, Pa.: Louis Hribar.
- Broughton, Pa. in okolice: Anton Ipavec.
- Burdine, Pa. in okolice: John Demšar.
- Canonburg, Pa.: John Koclich.
- Cecil, Pa. in okolice: Mike Kočevar.
- Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk, Vid Rovanišek in Jos. Turk.
- Claridge, Pa.: Anton Jerina in Anton Kozoglov.
- Dunlo, Pa. in okolice: Joseph Sauer, Export, Pa.: Louis Supančič in Fr. Trebets.
- Forest City, Pa.: Mat. Kamln, Frank Leben in K. Zalar.
- Farell, Pa.: Anton Valentinčič.
- Greensburg, Pa. in okolice: Franč. Novak.
- Hostetter, Pa. in okolice: Frank Jordan.
- Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.
- Luzerne, Pa. in okolice: Anton Osoinik.
- Manor, Pa. in okolice: Fr. Demšar.
- Moore Run, Pa.: Frank Maček in Fr. Podmilšek.
- Pittsburgh, Pa. in okolice: U. B. Jakobich, Z. Jakšec, Klarich Mat., J. Magister, I. Podvanski in Jos. Pognar.
- Reading, Pa. in okolice: Fr. Špehar.
- South Bethlehem, Penna.: Jernej Koprišek.
- Steelton, Pa.: Anton Hren.
- Turtle Creek, Pa. in okolice: Franz Chifrer.
- Tyre, Pa. in okolice: Alois Tolar.
- West Newton, Pa.: Josip Jovan.
- Willock, Pa.: J. Petermel.
- Murray, Utah in okolice: J. Krištof, Toole, Utah: Anton Pajčič.
- Black Diamond, Wash.: G. J. Porenča.
- Davis, W. Va. in okolice: John Brosich in John Tavželj.
- Thomas, W. Va. in okolice: A. Korenčan.
- Milwaukee, Wis.: Aug. Collander in Josip Tratik.
- Sheboygan, Wis.: Anton Ilč, Martin Kos, John Stampfel in Heronin Svetlič.
- West Allis, Wis.: Anton Demšar in Frank Skok.
- Rock Springs, Wyo.: Frank Fortuna, A. Justin, Valentin Marcina in Val. Stalich.

Ameriška armada in nemško mnenje.

Odločen udarec, katerega naj bi izvedle ameriške čete, bo morda edini način, po katerem bo nemško javno mnenje vendar prišlo do spoznanja, da ne eksistira ameriška armada le v domišljiji par politikov, ki hočejo s tem "blufati" nemški narod. Da je to naziranje trdno vkoreninjeno v nemškem duhu, je razvidno iz pripomb berlinskega lista "Taegliche Rundschau", ki se izražajo glede tega predmeta na naslednji način:

Ko je v pričetku februarja Amerika prekinila svoje diplomatske zveze z Nemčijo, se je objavilo, da bo to Zdržene države takoj armado 10.000.000 mož, katero armado se bo poslalo v Evropo ter napravilo s tem zmago zavaznikov odločno. Danes, skoro pet mesecev pozneje, pa je dospel v Evropo en general s svojim štabom ter 1500 mož z ambulancami. O armadi 10.000.000 mož vemo le toliko, da se je pred kratkim sestavilo listino 10.000.000 mož, katere se bo vpoklicalo.

Naša ideja zgraditve ladjj, s katerimi bi se popravilo izgube, povzročene vslec' vojskovanja s podmorskimi čolni, vzbuja pri "Rundschau" tudi smeh, vendar pa je pri tem čudno, da ne govori ist o vojevanju s podmorskimi čolni kot o popolnem uspehu z nemške strani.

Takoj po objavi desetmilijonske armade je ameriški časopis objavilo, da se bo zgradilo vetkansko brodovje lesenih ladjj, ki bodo končale z našimi podmorskimi čolni v najbolj mogoče kratkem času. Dne 6. maja je francoski brezlični brzojav sporočil, da bo tisoč teh lesenih ladjj pripravljnih v petih ali šestih mesecih, a resničnost te vesti se je pozneje zanimalo.

Pred nekako dvema tedni so imeli ameriški listi nadaljno senzacija:

Zdržene države so sklenile zgraditi na najhitrejši način velikansko brodovje, štirideset tisoč aeroplanov, katere naj bi se poslalo v Evropo s posadkami vred ter zagotovilo zmago zavaznikov v zrak uter poraz Nemčije. Medtem pa je zapadlo to poročilo usodi vseh prejšnjih. Glasom poluradnega poročila z dne 13. julija se bodo Amerikanci zadovoljili s tisoč aeroplanov na mesec. Popolnoma mirno lahko čakamo bodočih razvojev.

Dočim je bila "Taegliche Rundschau" vedno glasilo nadutih slojev nemškega naroda, ki so prepričani, da je Nemčija nepremagljiva, je "Frankfurter Zeitung" tizen list, ki ponavadi ve, kaj pravzaprav govori. V tem slučaju pa imajo tudi njegovi komentari neko zaničljivo barvo. List pravi:

Vedno bolj je postalo jasno splošnemu občinstvu v Ameriki, ad je zbrati in izuriti veliko armado popolnoma druga stvar kot pa poslati to armado preko morja ter jo vzdrževati skozi dolgo dobo. Tu pa nastane tudi vprašanje, če gojijo predsednik Wilson ter njegovi neposredni svetovalci v resnici željo, da bi pustili glavni del bodoče armade boriti se in krvaveti izven dežele. Podpora angleške in francoske fronte, ki je določena za to poletje, je sveda zmernega obsega.

Glede naše zračne službe in pomorske sile pa izjavlja isti list:

Predno bo 3500 strojev ter 6000 zrakoplovecv pripravljenih za uporabo na fronti, bo poteklo najbrž lepo število mesecev in naša nemška zračna služba ima dosti časa pripraviti se tui za obrambo proti temu sovražniku. Glede materialnih virov so bili zavazniki že na boljšem, a glede doseženih uspehav v zraku je zmaga brez vsakega dvoma na nemški strani in mi vsi upamo, da se to stališče ne bo izpremenilo valed vstopa Amerike v vojno.

Glede vdeležbe v pomorskem vojevanju izjavlja washingtonska vlada, da sodeluje flotila rušilecv, katero se je poslalo v pas podmorskih čolnov "uspešno s flotilami zavaznikov. Če se sodi iz tihvnih poročil naših uspehov s podmorskimi čolni, je opaziti z nemške strani prav malo sledu o kaki "uspešnosti" Amerikancev.

"Leipziger Neueste Nachrichten" stavi vse svoje zaupanje v nemški narodni idol, ki bo uničil ameriške vojake:

Hindenburg bo napravil kratk proces z rakuriti in pravostranjske obo strani velike lode, če bo sploh

dosti časa izuriti jih. Vestni in predvidni študij sovražnikove moči nam omogoča izjavo, da nam ni terba precejevati ameriške nevarnosti.

Kapitan Erich von Salzmann, vojaški kritik berlinske "Vossische Zeitung", pravi Nemcem, naj prenehajo s svojo histerijo ter trezno premotrijo ameriško silo. On pravi:

— Neumno je govoriti sem in tja, če bodo Amerikanci prišli ali ne. Če bo vojna trajala do leta 1918, bodo Amerikanci v Franciji. Z Amerikanci moramo računati, a prezgodaj je že sedaj naštevati divizije, dasiravno je treba priznati, da ameriška nevarnost v resnici obstaja.

Angleški Maharadža Saravaka.

Dolgo vrsto let nazaj, ko je pričela Anglija obvladovati Indijo, je neki mladi Anglež, ki je križaril po Arhipelagu, prvi zagledal otok Borneo. Naenkrat se mu je porodila misel, da bi si o svojih del ter misteriozne dežele in pozneje je ta svoj načrt tudi udeležil.

Premagal je divje domače plemena, imenovano Dvak, ter zatrik vstajo za vstajo, katere so vprizarjali zavratni domačini. Boril se je tudi proti kugi, dokler ni končno ustanovil mira ter vladal deželi Saravak kot edini angleški Radža ali Maharadža, kar jih je kdaj vladalo v Indiji. Ta moč je bil James Brooke in njegovo delo na daljnem Iztoku je nadaljeval njegov nečak Sir Charles Brooke, ki je pred kratkim umrl v Angliji.

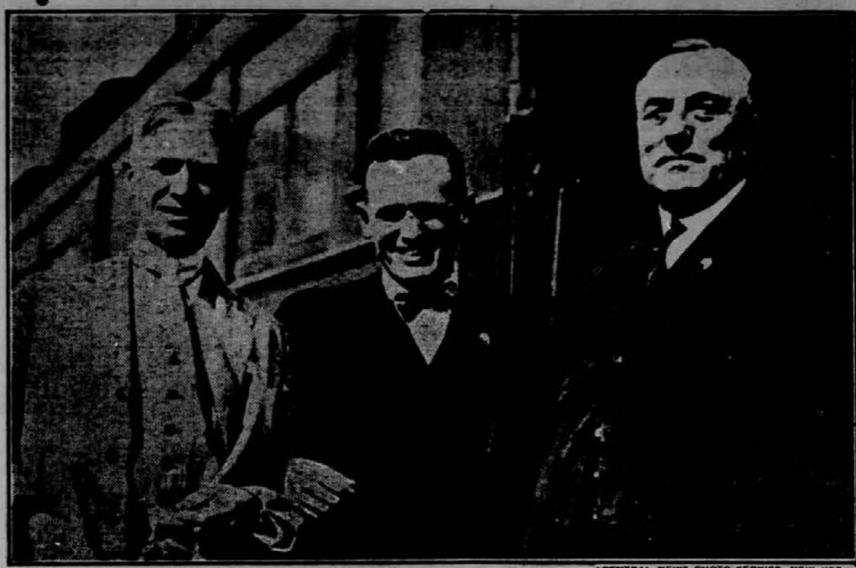
Saravak je dežela, ki obsega nekako 55.000 kvadratnih milj, dočim ima sedaj prebivalstva več kot 500.000. Dežela leži na istočni obali otoka Borneo, ki je tako velik kot Francija ter tretji največji otok na svetu. Drugi Radža ali vladar je bil rojen leta 1829 v Somerseshire v Angliji. Njegov oče Rev. Francis Charles Johnson se je poročil s sestro James Brooke, ki je bil takrat Sir James, Radža iz Saravaka. Bodoči Radža je nosil ime Charles Anthony Johnson, a ko je bil izbran od svojega strica, da mu sledi na prestolu v Saravaku, je sprejel ime Brooke.

Londonski "Times" nam pripoveduje zanimivo povest o sinu tega pasttorja, ki je postal absolutni vladar dežele, nekako tako velike kot sta Wales in Škotska, in katerega je narod ljubil kot svojega očeta.

Charles Anthony Johnson je hodil v šole do svojega trinajstega leta, nakar je vstopil kot prostovoljec prvega razreda v angleško snornarico. Leta 1844 je prvičkrat obiskal deželo Saravak kot mornar na krovu ladje "Dido". Pri tej priliki se je vdeležil ekspedije, koje namen je bilo uničenje morskih roparjev ob obalah Bornea. Pri tej priliki se je prvič seznanil z domačini ter se tudi priučil taktičnemu in simpatičnemu vedenju proti njim, kar je pozneje tvorilo glavni vzrok, da je bila njegova dolga vlada nepretrgana in mirna.

Po drugem obisku v Saravak leta 1852, ko je služil kot poročnik na ladji "Maecander", je prošil za odpust iz mornarice, da pomaga svojemu stricu pri administraciji dežele. V prihodnjem letu mu je poveril stric, Radža, težavno nalogo, da podvrže nekega upornega Dyak-glavarja, ki je pred nekaj časa umoril nekega angleškega častnika ter se nato umaknil na neko skoro nezavzetno goru.

Še v istem letu se mu je podelilo naslov "Tuan Muda" iz Saravaka, kateri naslov je nosil, dokler ni sledil leta 1868 svojemu stricu v vladi kot Radža. Med številnimi čini, katere je izvršil tekom teh let in s katerimi se je izkazal vrednim naslednikom strica, ki je ostal neporočen, je predvsem imenovati hitro uničenje vstaje Kitajcev leta 1857, ki je stala starega Radžo skoro življenje. Uporne Kitajce pa je premagal s pomočjo Dyak-prostovoljcev, to je domačinov, ki so ga že veljubil. Od leta 1868 naprej je sledil drugi Radža verno vzorom svojega prednika ter uravnal svo-

ODBOR AMERIŠKE KOMISIJERDEČEGA KRIŽA ZA RUSIJO.

jo politiko in administracijo z ozirom na dobrobit dežele in domačih prebivalstva. Njegovo stremljenje je bilo v prvi vrsti, da zagotovi svojemu narodu prve dobrote civilizacije, namreč mir, red, prostost in varnost življenja ter imetja. Pri tem se je kolikor mogoče malo vmešaval v navade in način življenja domačinov ter je dovolil le tako stopnjevito izrabljanje naravnih virov dežele kot so bili domačini v stanu vedleži se ga ter imeti od njega svoj korist.

Glavni prometni in trgovski žili, reki Byang in Batang Lepar, sta bili zapeti za promet in trgovino vsled neprestanih bojev med domačini in ena glavnih nalog Radža v onih prvih dneh vlade je bila vprizarjanje in organiziranje kaznivih ekspedij. Pri teh ekspedijah se je pretilo zelo malo krvi, a razširilo velik strah med divjimi domačini. S tem se jih je prisililo, da so zapustili svoja divjaška pota ter pričeli novo življenje kot dobri državljani in delavci.

Dolgo vrsto let se je trudil vladar, da zatre gnusno navado domačinov, namreč lov na glave. Vsi ti domačini, katere je premagal in podjarmil, pa so postali brez vsake izjeme njegovi najbolj verni in udani podaniki. Skrb je tudi za to, da je uveljavil postave in omejitve, ki so prišle v dobro njegovi deželi. Njegove postave pa so bile prirojene tako, da so dajale prednost veliki večini onih, ki niso bili Evropejci.

Tekom svoje dolge vlade je Radža iz Saravaka razširil svoje ozemlje z deli Bornea, ki so ležali poleg njegove dežele, katere pa je hotel imeti zase sultan iz Bruni. Potom dogovora s tem sultanom, v katerem se je določilo, da bo plačeval Radža iz Saravaka letno pristojbino, je povečal Radža svoje ozemlje na 55.000 kvadratnih milj, dočim je obsegala država prvega Radže le nekako 7 tisoč kvadratnih milj.

Leta 1888 je sklenil Radža iz Saravaka pogodbo z angleško vlado in dežela, ki je bila dotodaj neodvisna, je postala angleški protektorat. Leta 1904 pa je pokojni kralj Edward formalno priznal Sir Charles Brooke-a suverenum Saravaka.

Celo zakonodajo in administracijo je skušal urediti potom dogovorov in sodelovanja malajskih plemenitašev ter vodilnih glavarjev poganskih plemen. Ta politika je bila trajno uspešna do najvišje mere. Do konca svojega dolgega življenja je velik del vsakega leta preživel v Saravaku, kjer je s trdno roko vodil vlado dežele ter vzdržal tesne osebne zveze s svojimi častniki, Angleži in domačini.

Sir Charles Brooke ni bil v stanu napotiti domače vlade, da hi mu odvzela breme Saravaka, kajti Anglija se je bala velikih stroškov. "Nekega dne se bo Anglija prav gotovo vzbudila iz svojega spanja", je rekel večkrat. Dvajset let po njegovi smrti pa se je deželo inkorporiralo v angleško cesarstvo.

Glede doma tega Radže poroča londonski "Post":

— Pri Chesterton House, Cirencester, je kupil Sir Charles Brooke precej v bližini nahajajočega se ozemlja in na enem delu tega je zgradil muzej, ki kaže historijo, navade in produkte Saravaka. Poleg muzeja je tudi knjižnica in študentski dom.

Sir Charles Brooke-a ali drugo-

njegov sin Charles Vyner de Windt Brooke (Njegova visokost čega prebivalstva. Njegovo stremljenje je bilo v prvi vrsti, da zagotovi svojemu narodu prve dobrote civilizacije, namreč mir, red, prostost in varnost življenja ter imetja. Pri tem se je kolikor mogoče malo vmešaval v navade in način življenja domačinov ter je dovolil le tako stopnjevito izrabljanje naravnih virov dežele kot so bili domačini v stanu vedleži se ga ter imeti od njega svoj korist.

Boji na Francoskem.

Petain je zavzel v dveh urah to, kar je izgubil v štirih dneh. — Nemci tudi uspešni. Artilerija v Flandriji.

Pariz, Francija, 26. julija. — Petain je pri Chamin des Dames zopet pokazal svojo strategijo. General je čakal in pustil nemškemu prestolonasledniku, da je prodril v francoske pozicije in imel pri tem velikanske izgube, nakar pa je Petain nenadoma vprizoril ljut in silen napad in v eni uri je pognal Nemce nazaj v postojanke, iz katerih so pričeli prodirati pred štirimi dnevi.

Na isti način je Petain prejšnje let ozem samim navalom pognal Nemce iz Douaumont in jih prisilil, da so izpraznili Vaux Isto tak tiko je pred enim mesecem obnovil pri Moronvilliers, kjer so Nemci imeli strahovite izgube in pred tem nom pri hribu št. 304, kjer so Nemci poskušali priti do francoskih zakopov.

Petain vedno pusti sovražnika, ko je enkrat zasedel prve zakope, da prodre med hudimi boji do druge vrste zakopov, potem pa vdari nenadoma na sovražnika s tako silo, da se ne more vbrantiti.

Francozi so pripravljali obrambo pri Chamin des Dames tri mesece, odkar je general Nivelle pričel v aprilu svojo veliko ofenzivo. Proti tem močnim utrdbam je prestolonaslednik vrgel vse svoje najboljše čete iz Westfalije in Prusije, pa vse brez kakega uspeha. — Izgube pa so bile velikanske.

Ko so Nemci zavzeli nekaj zakopov na Casemates in California planoti, je za Petaina bila ura. Sovražnik je bil skozi 48 ur v strahovitem artilerijskem ognju in Nemcem ni bilo mogoče utrditi svoje nove postojanke! Zato je bilo za Francoze lažje takoj zavzeti izgubljeno ozemlje, kakor pa da bi čakali. Po hudem bombardiranju, ki je pretrgalo vsako žico in razbilo vsak požemski hodnik v ozadje, so bili Nemci v zakopih popolnoma ločeni od armade in so mogli artileriji dati znamenje samo z lučjo in dimom, da je obrnila svoj ogenj na Francoze, ki so pričeli prodirati preko ozemlja.

O silovitosti teh bojev nam priča dejstvo, da ni bil nikdo vjet. Nemci, ki so preostali po bombardiranju, so se borili do smrti.

Nemška poročila pravijo, da so Nemci zavzeli nekaj ozemlja ob Aisni.

V Flandriji se nadaljujejo ljuti artilerijski boji na 40 milj dolgi fronti. Pehota še ni pričela napadati.

Slavka v Brooklynu.

Pri Atlantic Combs Works, 365 Harman St., Brooklyn, N. Y., so delavci 1. julija zastavkali, ker hoče družba odpraviti unijo.

Pri družbi že dela do sto stavkokazov, kateri se vozijo v avtomobilu na delo in z dela.

Delavski zastopniki so bili že dvakrat pri lastnikih, pa so izjavili, da niso nikakor se pri-

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI.

Storilo se je končne korake, da se razpusti Laprairie, Mich., ki je bilo nekoč bučno gozdarsko mesto. Eugen Arnöld, poštni mojster, je vpslal svojo končna poročila ter zaprl vrata svojega urada. Krajevne organizacije pa so že pred daljšim časom prenehala obstajati. — Kakor hitro se bo izbrislalo ime Laprairie iz seznama poštnega departmeta, bo živela vas le še v spominu.

V prvotni zgodovini tega dela države, je postala naselbina Laprairie radi svoje ugodne lege pri stoku Mississippi in Prairier rek. gozdarsko mesto v pravem pomenu besede. Bilo je to v dneh, ko je bila gozdarska industrija na svojem visku ter so lumber-jacki starega tipa prihajali iz kemp ter odhajali vanje. Laprairie je bilo mučno mesto, ki je štel od 1000 do 3000 prebivalcev. Na milijone čevljev hločov pa se je spuščalo mimo mesta po obeh rekah navzdol.

Odkar pa se je ustanovilo Grand Rapids, se je pričel razpad Laprairie, katero naselbino je zadela usoda številnih drugih prvotnih ameriških naselbin.

Konec konjake železnice v New Yorku.

V četrtek je izginil zadnji voz poilitne železnice, kjer so vozove vlekli konji. Jim Cusick, ki je 42 let pogumjal konje, je šel v pokoj. Z njim sta šla tudi njegova zvesta tovariša-konja George in Dick.

Policijski in mestni uradniki ter časnikarji so bili potniki pri zadnji vožnji. Vsakdo je plačal vožnjo, ki je znesla za vse \$1.55. To je bil v več mesecih največji dnevni prejemek na tej železnici.

Rojaki naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdr. državah.

leto \$178.80, letos pa \$103.60. Ker pa stane družbo vsaka vožnja \$1.50, se je sklenilo, da se železnica opusti.

Vzeli so tudi premikajoče slike zadnje vožnje; na sliki se bo lahko videlo jokajočega Jima, ko je zapuščal voz. Ko se je poslovil od predsednika družbe, ga je prosil, da skrbi za konja, kajti za družbo sta delala ravno tako trdo kot on sam.

Rojaki naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdr. državah.

Slovenska Društva

po vseh Zjedinenih državah imajo za gealo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdajemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderno opremljena izmed vseh slovenskih tiskarn v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

6119 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

Za časa neznosne draginje

se mora vsakdo čuvati nevarnih bolezni, ki pomenijo propast družinskih prihrankov. Tukaj je vresničen pregovor "Takojšnja pomoč, je najboljša pomoč". — Zaprte, glavobol, izguba teka, splošna slabost, vsi taki znaki so opomini, da si poiščete uspešno zdravilo, pravočasno negovanje črev odstrani vse nadloge, ki bi lahko nastale v bodočnosti.

TRINER-JEVO ameriško Elixir grenko vino

je pravo zdravilo, ki ga rabite v takih slučajih. Ono izčisti čreva, odstrani vse nabirajoče se odpadke, v katerih se plode in goje bakterije, pomaga prebavi, povrne tek, krepi kri in želodec, ki se potem lahko obrani množici bakterijskih napadalecv. V gori omenjenih slučajih nastane nervoznost, nered v želodecu, pri ženskih premembah življenja ali pri premagarjih v premogarskih okrajih itd. to zdravilo je priznano neprimerljivo najboljše med vsemi enakimi priredbami. Pripravljeno je le iz grenkih rastlin, bilk in skorij neprecenljive zdravniške vrednosti in čistega naravnega, močnega rdečega vina. Celu najbolj občutljiv želodec ga sprejme z lahkoto. — Cena \$1.00, v lekarnah.

TRINERJEV OBLIŽ

prinese v vaš dom pravo družinsko zdravilo. To je neprekosljivo za revmatizem ali nevralgijo, je izvrstno za poškodbe, razpokljine, otekel in ohromel vrat, itd. zelo krepčilno za utrujene mišice po trudapolnem delu ali za utrujene noge po dolgi hoji. Cena 25 in 50c. v lekarnah, ro pošti 35 in 60c.

TRINERJEV

OLAŠATELJ KAŠLJA.

je najbolj uspešno zdravilo za prehlade in kašelj, hripavost, bronchiti s naduho, itd. Cena ista kot za obliž. Trinerjeva zdravila so dobila največje mogoče nagrade pri več mednarodnih razstavah. Zadnje nagrade: Zlata kolajna — San Francisco 1915. Grand Prix — Panama 1916.

JOSEPH TRINER, Manufacturing Chemist, 1

1333-1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

ČRTICA.

Andrej Kačon je bil kovač, si len kakor lev; kadar je pelo ob razbeljeno železo njegovo kladivo, je vedela vsa tovarna, da nabija Kačon. Drugače pa je bil miroljuben in tih človek.

Pred dvema leti se je oženil, — ravno na svoj osemindvajseti rojstni dan. Potikanje pri tujih ljudeh mu ni ugajalo; kamor je prišel, se mu je zdelo slabše.

Pred leti se je seznanil z Ano, lepo temnolaso žensko in od tedaj je mislil noč in dan, kako bi si čim prej ustanovil domače ognjišče. Ona je bila razsodnejša, razložila mu je, da stvar ne gre tako hitro, ampak v enem letu je Kačon pripravil toliko, da sta kupila opravilo in kar je bilo treba, in zdaj je bila pri volji tudi Ana.

Toda kmalu po poroki je opazila, da Kačon — igra...

Ob sobotnih večerih se je navadno zakasnili, in tako se je nekoč napolnila in ga pričela iskati po krčmah. Izvedeti je hotela, kje se potika in s kako družbo; a kar je videla tisti večer, ji ni bilo nič kaj po volji.

V zakajeni sobi so sedeli čisto tam v kotu kvartopirci in med njimi je bil tudi Kačon. Zamišljen je bil v igro in je ni opazil; ko pa se je ozrl in jo je zagledal, je bil nenkrat ves v zadregi.

Plačal je in je odšel z njo proti domu, kjer mu je Ana povedala odločno, da tega ne trpi. In — Andrej Kačon jo je ubogal.

Odslej je prihajal tudi ob sobotah naravnost domov; tudi denarja ji je prinašal več nego prej in Ana je postala zopet — zadovoljna in vesela.

Nekoliko pred oblednico njune poroke mu je porodila sina, ki sta ga krstila za Antona, in zdaj je bila njuna sreča še večja.

Neko soboto pa se je zopet zgodilo, da je prišel Andrej domov šele proti enajsti uri. Ana je že spala; a drugi dan ji je pripovedoval, da so imeli sestanek zaradi nekega društva, a ko ji je dal denar, ga je bilo polovico manj nego drugače. Molčala je in začutila je do njega mržnjo in srd, kajti vedela je da laže...

In molčala je ves teden.

Prihodnjo soboto pa je prišel Andrej Kačon naravnost domov in je položil na mizo ves zaslužek. Ani se je obraz nekoliko razjasnil, bila pa je še vedno kaj — redkobesedna; Andrej Kačon ji je sicer obljubljal, da se nikoli več ne dotakne kart, ampak Ana je poznala njegove obljube in mu ni verjela.

In res je grešil Kačon že čez tri tedne. Prišel je domov šele proti jutru, in ko ga je Ana vprašala po denarju, je nekaj časa molčal, potem pa je dejal, da je moral plačati nujne dolgove.

— Ali doma ni nujnih dolgov? — ga je vprašala Ana pikro.

— Dolgov? Jaz ne vem za nje.

— Tako! Kako pa boš plačal danes stanarino? Saj sva itak že zadnja!

Kačon je pogledal mrko v tla in je napravil sobo, kakor ga ošteva žena po krivici.

— In kaj bomo jedli ves teden? — je dodala Ana in mu obrnila hrbet, in to je bilo Kačonu najhuje. Ako je zaslužil, da ga prezira in zaničuje, ga je zaboletela v srečo vedno bojazen, da mu je — nevesta...

In to njegovo ljubosumnost je krepil gospodar s svojimi pogostimi poseti bolj in bolj. Sicer po svoji zunanosti ni bil videti ravno nevaren, kajti obraz je imel zabuhel, svetel se mu je višnjevkastorodec, in poleg tega je bila posuta njegova koža nagosto z drobnimi mozoljki.

Ampak vendar je včasih zagledal kar nenkrat njegov obraz sredi dela, na čisti ali koderkoli, in ob takih prilikah si je silno zaželel domov...

Naposled ni mogel drugače, da je opomnil Ano na te gospodarjeve posete in njegovo laskanje. Ampak Ana se je zasmejala in iz njegovega srea je izginil vsak strah in vsaka ljubosumnost. Ko pa ga je opoldne ali zvečer, ko je prišel domov, zopet našel pri Ani, je bilo z njegovim mirom nenkrat pri kraju. Zato se je odločil, da se preseli.

ko bi odpovedal stanovanje, ne da bi bil plačal dolžno stanarino, bi mu gospodar gotovo napravil kake sitnosti, tako pa bo morda le še počakal en teden.

Toda kljub temu upanju se je moral baviti Andrej Kačon tisti dan z zelo neprijetnimi mislimi. Premišljeval je, kje bi si izposodil vsaj toliko, da bi imela Ana do sobote za juho; toda usmilila se ga ni nobena srečna misel, pač pa ga je prestrašilo spoznanje, da prihodnjo soboto tudi ne bo imel toliko denarja, da bi plačal stanovanje.

Andrej Kačon je legel na posteljo in se je zagledal v strop. — Črne misli so se podile preko njegovih možgan, preklinjal je sebe in svojo slabost, karté in tovaršjo, ampak vse to ni izboljšalo neprijetnega položaja.

Ana je hodila mimo njega molče ves dan; šele proti večeru ga je hladno opomnila:

— Kdaj misliš plačati stanarino?

Kačon je bil presenečen in je nekaj časa molčal.

— Gospodar je tirjal in zelo osorno...

— Čudno, navadno on ni osoren, posebno s teboj ne —

Ona ga je pogledala mrko in skalo je bilo v njenem obrazu nekoliko osuplosti.

— Delaj kakor hočeš, ampak gledj, da naju ne vržejo na cesto.

— V soboto plačam gotovo, — ji je zatrdil. — Kolikor bo primanjkovalo poleg mojega zaslužka, si izposodim.

— In kako bova živela ta teden?

Andrej Kačon je zopet molčal.

V zadregi je upiral oči v tla in bil je videti ves brez moči, da se je menda zasmilil celo Ani, kajti okrenila se je in ga ni več nadlegovala.

Zdaj se je pričel Kačonov križev teden. Ko je sedel pri večerji, mu je bilo sitno in neprijetno, kakor da je vse tisto mlodar iz usmiljenja; kajti bil je prepričan, da si je izposodila Ana pri kakih sosednih stranki, da je — kuhala kakor drugače.

Sram ga je bilo in bal se jo je vprašati, kam se je zatekla, Ana pa je tudi molčala in je bila videti zelo zamišljena. Celo pobledele je zadnji čas in pred očmi so se ji raztegnili neprijazni kolobarji.

Andrej Kačon je videl vse to in njegova skrb in bol je bila — tem večja.

Ponoči, ko ni bilo spanja od nikoder, je premišljeval, kako bi napravil v soboto, in premišljevala je menda tudi Ana, kajti premetavala se je na postelji nemirno; toda vse njegovo premišljevanje je bilo brezplodno: — povprašal je že marsikoga, če bi mu posodil toliko in toliko, ampak marsikdo mu je smehljaje povedal iste želje, drugi pa so se izgovorili, kakor so se pač mogli in znali.

Končno je sklenil, da ne poprosi nikogar več. Čemu bi se po nepotrebnem poniževal in se dal ljudem v jezike; saj se razvozlja ta nesrečni vozec morda ravno zadnji hip, ko bo viselo vse takorekoč že na niti...

Tako se je tolažil, ker se ni mogel drugače; ampak ta tolažba mu je bila v zelo majhno uteho. In sredi takih in enakih skrbi ga je prestrašil pogosto še — gospodarjev obraz...

Sicer je zaupal Ani, ampak popolnoma se je ni mogel otrresti te črne misli. Bogve, kaj ji gospodar obljublja... posebno sedaj, ko ve, da je nastala med njima jeza in razprtija... Čisto gotovo izrablja ta ugodni čas...

Ampak Ana se mu je zdelo zopet prepoštena...

Končno je prišla sobota in — Andrej Kačon je dobil svoj zaslužek. Prešel je dvakrat, trikrat, računal in mislil tako in tako, ampak kakorkoli je prešteval in obračal tiste svetle kroge, jih je bilo premalo, trikrat premalo in še več —

Kaj bi s tem, ko ni za nikamor, in Andrej Kačon se je pričel pečati s tisto mislijo, ki mu je že dopoldne obljubljala rešitev iz te neprijetne zadeve. Nikoli se še ni zgodilo, da bi pri kartah ne dobil; napačno je bilo le, da je potem igral še dalje in — izgubil.

Za tisti večer se je odločil, da odide takoj, ko bo le količkar na dobičku. Mogoče pa mu je namenjeno, da priigra celo več, nego mu je potreba.

drugih gostov ni bilo in natakarcia je slonela pri oknu in dremlala.

Kačon je naročil piva, kajti grlo mu je bilo polno tovarniškega prahu in žejalo ga silno že vse popoldne.

Potem so pričeli prihajati tudi drugi, in ko je natakarcia priglžala luč, je bila miza že zasedena.

Krčmar je prinesel karte.

Kačon je delil, a roka se mu je tresla in tudi trepalnice so mu utripale nemirno; potem pa se je zamislil in pričel igrati kar najbolj premišljeno. Toda do enajste ure se mu sreča ni hotela nasmehniti, bil je vedno nekako ob svojem; potem pa je pričel dobiti, a naenkrat je zopet — izgubil. Rdečica mu je udarila v lice in pričel je igrati s silno strastjo; toda izgubil je tudi drugič in tretjič.

Krčmar je naznanil policijsko uro in vsa družba se je napolnila v predmestno kavarno, kamor so zahajali vsako soboto.

Kačon je hodil med njimi molče, mislil je na dom in Ano, na gospodarja in stanarino, zato mu je gorela v sreu želja, da bi mu naklonila usoda srečne karte; toda v kavarni se mu je približala sreča samo enkrat, drugače se ga je držala nesreča kakor klop. —

Ko je stopil iz kavarne, se mu je zavrtelo v glavi, da se je moral nasloniti ob zid. Pijan ni bil, ampak glava mu je bila kakor nagačena z vročim svinecem, vse njegove misli pa so silile v obup.

— Kam sedaj, brez denarja, — je pomislil naposled. — Domov ne, prej ne, da prinese, kakor je obljubil. Ampak da bi pustil Ano samo? —

In Andrej Kačon je postal naenkrat silno ljubosumen...

Z naglimi koraki se je napotil proti domu; pred vrati pa mu je zopet upadel pogum in pričel se je plaho ozirati gorindol po ulici. —

Nad strehami se je že motno svetlikalo, jutro je pozdravljalo od vzhoda, in Andrej Kačon je gledal v to jutranjo luč, obraz pa mu je bledelel in ustnice so mu trepetale.

— Kaj naj ji reče, da bi bila potolažena, kako naj napravi, da se odreši teh črnih skrbi?

Slonel je na vratih z očmi uprtimi v tla, potem pa se je vdal v usodo in počasi in pazno vtaknil ključ v ključavnico.

Pred svojim stanovanjem pa je zopet postal. Počasi, silno počasi je pritisnil na kljuko in odprl vrata popolnoma neslišno.

Prižgal je žveplenc in ob slabotnem svitu je vendar opazil, da so vrata v sobo samo priprta.

Slekel se je v kuhinji, zložil vse skupaj na stol, potem pa se je splazil v sobo kakor mačka.

Koncem postelje je postal ter prisluhnil, toda Ana je dihala globoko in enakomerno. Kačon je bil prepričan, da spi.

Ko je zasumela njegova odeja, se je sicer obrnila, ampak spala je dalje in iz tega je sklepal, da je gotovo dolgo čula.

Čakala ga je vsa v strahu, ali pa je morda prišel gospodar in se ji zopet dobričal s tistimi laskavimi besedami in še bogve — kako...

Težko mu je postalo pri sreči; toda naposled je vendar zaspal in se prebudil šele opoldne, ko ga je stresla Ana krepko za ramo.

— Vstani! Kosilo je na mizi!

Nato je odšla v kuhinjo brez vsake nadaljnje besede.

Andrej Kačon je gledal za njo in ni vedel, ali je razumel prav ali ne. Vstal je in se opravil.

Ko pa je stopil plaho v kuhinjo je obstal začudenja na pragu.

Na mizi je vabila pečena gos, Ana pa je stala ob štedilniku in se ni ozrla nikamor.

— Kaj je to? — je zajecjal naposled Kačon in kazal na mizo. — Od kod in zakaj?

Ana je zamahnila z desnico in je dejala s težkim glasom:

— Sedi k mizi brez skrbi! Tudi stanovanje je že plačano — — — Til... Til...

Kačon se je zabliskalo v očeh in je stopil proti njej s stisnjenimi pestmi; potem pa se naenkrat okrenil in odšel opotekaje se v sobo.

Tam se je vrget na posteljo, in je zajokal kakor otrok...

Amnestija v Nemčiji. Washington, D. C., 27. julija. — Nemška vlada je povabila vse moške dezertarje, ki se nahajajo v tujini, da se vrnejo domov. Vlada jih ne bo kaznovala, ako za čas vojne ostanejo svesti ocarja.

Dr. Rosalie S. Marton, načelnica Am. Womens Hospitals.

Drobne pesmi.

1. Svetla zvezda na nebu, pada, pada v morje; tri dni mračil ozračje, dokler ne pride ne breg.

2. Kovač kuje na nebu, oglje se vsiplje v Dvino; naglo razprostem ruto, meni se vsiplje srebro.

3. Ah, moj Bog, ah, moj Bog, kako je mrzla pomlad! Kukavica ima jajčeka dva, toda oba zaprtka.

4. Mati tke mi jadro, Oče tešiladjič; napravljam se na morje, na boj s severnim morjem. Na morju je bela pena, pri meni pa belo jadro.

5. Bog ti pomagaj, Kurlandka! Pa pereš vrčee za oglje? Si li znorela, Lifflandka, to so bratove praznične srajce!

6. Kaj mi prinaša dobrega bistra reka v dolini? Lani mi vzela je stog sena, Letos jeseni pa kosca.

7. Dvina — reka, črnooka, črna teče vsak večer; kako ne bi tekla črna, ko je polna utopljenec!

8. Pihljaj, veter, tiho, nežno sreča gre čez Dvino: polna ladja siromakov, polna pest srebra.

9. Beži, solničec, ozri se, kdo je v tvoji senci? Sto mladoletnih sirot bosih nog.

10. Zapoje pesmico, sirota, ti znaš mnogo pesmi: nimaš mame, nimaš očka, v pesmi dušo lajša!

11. Kam gre ves ta beli sneg, kam krasota krasna; Solnce sne ves bel sneg, a ljudje krasoto!

12. Hoče mačka snesti ribo, noče pa zmociti tac si; hoče fantič vzeti deklico, a ne upa govoriti ž njo.

13. Beli konj in mlada žena sta nesreča za moža: konja treba vedno prati, lepo ženo varovati.

14. Mati vetrov se je hvalila, da bo hrastu vrh zlomila; toda hrast — premodri mož se ji je do tal priklonil.

15. Vstani rano, švedska deklica dolge si lase razčesi! Psi za Dvino lajajo: gredo k tebi pruski svatje.

16. Prehodim dve reki, v tretji umijem si lice; dvema fantoma odpovem, tretjemu roko podam.

17. Pridi, mamica, podaj roko mi, tuji me ljudje posajajo v sani ž;

naj lijejo moje solzice na tvoje ročice!

18. To vam je slavna svatovščina: drug na drugega pogleduje; vsak ima tujo suktnjo, vsak ima tuj klobuk!

19. Spančkej, moja mada žena v perni, mehki postelji! Sam bom nočeval na morju, v tej zeleni ladji!

20. Starost, moja starost, ti prihajaš nevidljivo! Ako bi te videla, z nogo bi te sunila.

21. Zrasel je že beli lan tam na moji njeni; tam pod peščenim holmeem spi predica moja mlada.

22. Zakaj se lomiš ti, hrast, ali ni drugih trhljih dreves? Zakaj ti umiraš, naš bratec, ali ni nič starih ljudi?

23. Ne zapregajte belih konj, vozeč me na pokopališče; beli konji vidijo se daleč, silno jokala bo mamica.

24. Za tvojo sestrico dom iz rezanih desk naredim: na veke ne odpre njegovih vrat in solnčecu oči ne pokaže.

25. Solnce na zahodu pravi: Sveti zdaj večer je. Reče oče umiraje: Zdaj, otroci, ste sirote!

26. Spi, moja mamica, v krepkih sanjah, da ne slišiš vetrov zavijanja svojih otrok jokanja!

Vrednost bajoneta.

Ta vojna je zrevolucionirala uporabo orožja v vojni. Povečanje važnosti težke artilerije in zmanjšanje uporabe kavalerije ni tako presenetljivo kot je izprememba glede uporabe puške.

Pred vojno se je v vojaških krogih resno razpravljalo o tem, da se opusti v nadaljno uporabe bajoneta. Več avtoritet na vojaškem polju je izjavljalo, da je to starinsko orožje, katero se tako redkokedaj uporablja, da bi bilo boljše, če se ga popolnoma izloči, kajti bajonet je baje le nepotrebno obteženje bremena, katero mora nositi vojak.

Danes pa bi šel vojak v Evropi rajše brez municije kot pa brez bajoneta. Streljanje preskrbi artilerija, ki se nahaja daleč za zakopi. Vojak pa ne vprizarja več naskokov s celo ploho strelcov kot je bilo to običajno v prejšnjih vojnah. Naprej gre pod varstvom topov ter vzame zakope sovražnika s pomočjo bajoneta. Če je treba vprizoriti kak presenetljivi napad, pa sploh pusti svojo puško v zakopu ter vzame s seboj le bombe in gorjačo.

Vsled tega se bo mlade vojake v ameriških taboriških bolj izurilo v uporabi bajoneta kot pa za streljanje s puško.

Nerazvite vojne sile v Canadi.

Ko se bo dovršilo sedanje pregledovanje naravnih virov Canade katero se je vprizorilo pod vodstvom Canadian Pacific Railroad, se bo dobilo brez dvoma veliko število novih informacij, tikaajočih se naravnih vodnih sil v Manitoba, Saskatchewan in Alberta.

Potom preiskav, katere se je že izvršilo po nekem poduradu ministrstva za notranje zadeve, se je ugotovilo dejstvo, da vsebuje Saskatchewan reka hidro-električne energije, ki odgovarja 1,172,000 konjskim silam.

V višjih delih Canade nudi več rek mehanične vodne sile, ki predstavljajo 5,500,000 konjskih sil. Izmed 7,000,000 konjskih sil, ki so dejanski na razpolago, se je uporabilo dosedaj le približno 100 tisoč.

Važno za vsakega.

KADAR želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev ali znancev, KADAR želite dobiti delavce ali pomoč v gospodinjstvu itd.

KADAR želite prodati posestvo, farmo, lote, hišo, pohištvo, trgovino itd, KADAR želite dobiti delo za sebe ali svojega prijatelja ali znanca,

KADAR želite objaviti krst, ženitve, žalostinko itd. KADAR želite objaviti društvena naznanila,

RABITE VSELEJ "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" dobite v vsaki slovenski na selbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"GLAS NARODA" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

"GLAS NARODA" je razposlan na leto v štirih in pol milijona (4,500,000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

CENE SO SLEDEČE:	
Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00	Enkratno iskanje dela stane \$0.30
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane \$1.00	Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00	Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglaših. Naročilom je poslati vselej tudi denar.

NASLOVITE NA: "GLAS NARODA" 82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovzod dovolj. Rojakom svetujemo, kadar kaj kupujejo ali pa laročajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ga ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minn. sedež v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI: Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Cone-maugh, Pa. Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio. Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn. Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn. Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK: Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn. ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill. JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI: GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash. LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn. MAT. POGORELEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

GOSPODARSKI ODBOR: JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 - 7th St., Calumet, Mich. JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn. JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

ZDRUŽEVALNI ODBOR: RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio. FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo. FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-tombe pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo-de oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Zlatarjevo zlato.

Historična povest iz 16. stoletja. Spisal Avgust Senoa.

V šestnajstem stoletju za kra-ljevanja Maksa II. in banovanja škola Jurija Draškovića so se kupi-le okoli župnijske cerkve sv. Marka nizke kolibe, kjer so pro-dajalnice in prodajalnice previdim in skrbnim meščanom plemenitega mesta prodajalec lo-see, med, kruh in drugo drobno blago za malo uporabo in za male novce.

Stari Zagrebčani, čeprav v ved-nem razporu s prečastitimi kapi-teljiskimi gospodi, so bili vendar zelo pobožni ljudje; saj so se ne-koč pohvalili napram kraljevi svetlosti, da imajo, hvala Bogu, v svojem mestu toliko duhovnikov in patrov, kolikor meščanov. A pri vsej svoji veliki pobožnosti so se slabo spominjali Svetega pisa-ma, kjer je čitati, da je sin božji z bičem v roki iztiril prodajalnic-čarje in menjarje iz hiše božje. Kolibe so stale mirno pod okri-ljenjem svetega Marka ter se celo posvetna in duhovska gospoda se je večkrat ustavila pred njimi.

Najodličnejša oseba v okrožju teh kolib je bila Magda "poprov-ka". Staro in mlado, veliko in ma-lo po mestu je poznalo Magdo bo-lje, nego se celo mestnega tam-burja (bobjarja) Jurija Garuca, dolgina, kateremu so bili pridžali hudomušno ime "škofovska pali-ča".

Magda je bila res čudna ženska. Suha kakor sveča, rumena kakor vosek, imela je koničast, proti koncu zavrt nos modrikaste bar-ve, a vrh nosa z dlacjem obrasce-m bradavico. Na podolgastem obrazu si videl več gub, kakor jih vidiš na kmečki srcaji. Zobje jo niso boleli nikdar, ker jih ni ime-la, a v njene sivkaste, bojazljive oči je le redko kdaj pogled polu-kati, ker jih je pr... zapirala in le redkokdaj poskilila v božji svet.

Gledaje jo, kako je sključena sedela v svoji kolibi, misli bi si vsakdo: Magda jezi gotovo na metli vsaki petek na goro Klek ali pa na kak skalnat kripot. Kjer se v krogu svojih sostano-vec razveseljuje, — no, vsakdo bi si mislil, Magda je čarovnica.

Ali reči se mora, da njena duša ni bila hudobna, da njeno srce ni bilo popačeno; poprovka je bila nasprotno zelo pobožna žena. V njeni kolibi je visela čudotvorna slika Marijina, a pred podobo je na čast božje porodnice gorela kovinasta svetilka. Magda je se-vela cel dan v svojem lesemu

zavetišču in je molila na svoj ja-godast, posvečen molek in samo tuimant je podžrala ozelbi roki čez losee, napoljen z žrjavico, ali pa pregovorila kako besedio s kako meščanko ali s cerkovni-kom. Navadno pa je le šepetala svoj "Oče naš" ali "Sveto Mri-jo" in naj je sijalo solnce ali pa dal dež, in kaj takoj ne stori čarovnica!

Prislovico "poprovka" pa je dobila zato, ker ni bilo v celem mestu ne odlične gospe in ne na-vadne žene, ki bi bila znala tako dobro mesiti poprove kolačke kakor Magda. Raditje je bil o svet-kih in petkih pravi lov za njenimi kolački; saj je sam mestni sodnik Ivan Blažekovič izpustil marsika-teru lepi novce v njen mošnjiček.

Ženica je bila že dolgo vdova. Njen pokojni mož je bil v življe-nju cerkovnik pri svetem Marku. Tako je ona životarla brzc otrok in sorodnikov, pekla kolačke po-noči v svojem stanovanju pri "ka-menih vratih", a prodajala jih po-dnevni pri cerkvi sv. Marka.

Ljudje se niso mogli spominja-ti, ali je bila ženica kdaj mlada, tudi niso mogli opaziti, ali se je kdaj postarala; vedno je bila ena-ka kakor stara podoba, katera vi-si leta in leta v zakotni hiši in ne menja svoje zunanosti. Vsakdo je videl, da si Magda služi lep-še novce in da malo porabi ter vsa-ko je vprašal, kakor sploh radi vprašujejo ljudje, čemu je Magdi denar?

In res je čuvala Magda v kotu svoje pisane skrinje staro noga-vico, polno noveev, grošev in tudi starih cekinov iz časa kralja Ma-tjaža. Nogavica se je debelila — Magda pa sušila. Toda čemu so bili Magdi novci? "Za mir duše", odgovorila bi bila Magda mirno na tako vpra-šanje in motala naprej svoj rožni venec.

Da, za mir duše! Dobra starka, polna pobožnih sanj, je hranila s svojimi žulji novee za noveem, da si prihrani toliko svoto, ki bo de-omogočila, da se bode po njeni smrti za pokoj njene in njenega moža duše mogla vsako leto na dan sv. Magde pri sv. Marku bra-ti sv. maša.

V tej misli je bila srečna, v tej misli je delala rada. Radi tega se ni čuditi, ako je bila priljubljena po vsem mestu, ako se je z vsakomur razumela do-bro. Le en sam človek jo je so-mnjal — mestni brivec Grega Čo-kočin, ki je imel svojo sobo pod obokom stare mestne hiše na vo-glu trga sv. Marka.

Čuden mož je bil ta Grega Čo-kočin; suhi je bil kakor treska. Glava mu je bila debela in okrog-la kakor zeljnata glava, obrvi go-sti in nad nosom skupaj zrasteni; oči je imel male, črne in ostrv,

kakor jih ni prevlačevala vinska megla; nos je bil top, širok, zavih-an in rdeč, da bi se bil bal pri-bližati mu smodnika, lice obrito in brez brk, rekeli bi prava izobe-šna tabla Gregejevega stanu. Takšna je bila zunanost mestne-ga brivca. Ali tudi duša mu ni bila vsvarjena bolje. — Omahova-lee, svojeglavneč, potuhnjeneč, stikal je rad po vseh kotih in ste-gal svoje krevljaste prste v vsako zadevo, kjer bi ne bilo treba.

Ljudstvo ni prav vedelo, od-kod se je bil Grega prikiatil; bo-seda mu je tekla zagorski, a za silo je znal sodnika ali duhovna po-draviti tudi latinski. Ljudje ga niti vpraševali niso po domu; vedeli so, da se je bil odnekod prikiatil na dobro srečo in bali so se njegove zamere, ker je imel je-zik kakor hudičev bič. Sam je pravil, da je bil prehodil mnogo sveta; hvalil se je, da je služil v banovi vojski pod zastavo Petra Bakača, da je bil pri Ivanu gradnu ranjen in na čudežen način je ve-del pripovedovati o Turkih, o svo-ji srečnosti, a če mu ni hotel kdo vrjeti veliko o njegovem pretira-nem junaštvu, zadržal se je Grega nad njim in pokazal na brazgoti-no na čelu, rekoč: "Pri moji veri! Ali morda ni res? Gle poglej, človek božji! Tukaj me je polju-bila turška sablja. Hvalite Boga, da ni udarila hujše, kajti potem bi ne imeli nikogar, ki bi vas bril!" Ljudje so pristavljali, da dobi človek slično brazgotino tu-di lahko v pijanosti, pa Grega je hotel biti junak in je ostal junak. Pobožen Grega ravno ni bil; zdravil je, kakor sploh brivci v prejšnjih časih, meščane s kafro in pijavkami, zdravil živino, bril gospodo in kmete.

O prostem času pa je popival, igral in klet. Govorilo se je, da se bavi z ne-poštenimi opravki — da kuha razne pijače in še več kaj. To se je seveda samo govorilo, a gotovo se je vedelo, da se Čokolin ne po-sti po tedanji navadi ob sredah in sobotah.

Radi tega ni čuda, da ga Magda ni gledala mlo, a pripeti se do-godek, ki naredi med poprovko in brivcem popolni razpor. Mag-da je stanovala blizu kamenih vrat ravno nasproti Draškovič-vega vrta v hiši Petra Krupića, mestnega zlatarja in starešine.

Peter Krupić, plemič iz Velike Mlake, je živel v Zagrebu že iz mladih let. Mlad je prehodil nuno-ga sveta in se izučil zlatarstva; obiskal je vse kraje, o katerih je slišal, da so tamkaj najzvrstnejši zlatarji. Po velikem trpljenju in napornem uku se je vrnil v Za-greb, dal se vpisati v rokodelsko zadrugo in si je pri ženitvi pridob-il zidano hišo pri kamenih vrah-tih. Čeprav je dobro uspeval v svojem rokodelstvu in mu je e-velta sreča, vendar se mojster Pe-ter ni prevzel in si ni onečastil imena z nikakršnim nepoštenim ravnanjem; meščani so ga radi poštenega sreca in bistrega uma jeli kmalu spoštovati ter so ga iz-volili za mestnega starešino. Pa sreča mine naglo in nesreča pride brzo. Na veliko zlatarjevo žalost umrje mu prehitro mlada žena in za-justi možu malo dekletce, ki je dobilo pri krstu ime Dora.

Tej Dori je bila stara Magda botra pri krstu in nanjo je starka pazila kakor na svoje lastno oko. Krupić ni imel časa gojiti svojo mladenko. Turčija je vedno nad-leđovala na vse strani in trebalo je skrbeti za hrano in obrambo zagrebškemu mestu. A tudi veliki gospodje Zrinjski, Bakaič in Ala-pičić so zadajali Zagrebčanom do-volj jeze, tako da ni bilo pravde ne konca in ne kraja. Zagrebčani so se med seboj pobijali in grizli že iz stare navade in vedno je bilo treba miriti, soditi, a ne za kakšno plačo, ampak za hvalo in čast. Reklo se je torej paziti za življenje in delati ter kovati no-ž in dan, Zadržan vsled svojega ro-kodelstva in opravkov pri mestni upravi, se je Krupić veselil, da je imela Magda toliko skrbi in vedel je, kako ima starka dušo kakor zlato ter da bo v umno roko in po-božnimu nauku spravila deklet na pot časne in večne sreče.

Dora ni delala ne očetu in ne Magdi mnogo skrbi. Dekle je bilo duševno dobro in ni poznalo hu-dobnosti, a bilo bi samo po sebi našlo pot, po katerem se ne pride v hudo. Bilo je bistroumo, zi-vahno in se je že v detinski dobi postavilo tako na trdne noge, da je niso smatrali kot otroka, ampak so deklico sploh nazivali "zlatarjevo modrijanko, ker se je bila že mala — a za takratno do-bo ni to šala — namčila pisanja in čitanja pri mestnem kmetu

Zastoni poskušnja čaja

PISIRJE ŠE DANES PO POSKUŠNJO FATHER MOLLINGERJEVA RASTLINSKEGA ČAJA, SENZA-CIJALNA ZDRAVILSKA IZNAJDA, HVALJENA OD BOHNIH LJUDI PO CILI AMERIKI, KATERIM JE BIL ZDRAVJE POVRNJENO.

Za zaprtje, revmatizem, nečisto kri, glavobol, kašelj in prehlad, za slabotne upadle ljudi, za trpeče na neprebravi, za nered v želodcu, ledicah, jetrah in mehurju, ni bolj primernega zdravila kot iz 15 raznih rastlin sestavljen FATHER MOLLINGERJEV SLOVITNI ČAJ.

Poslajte svoj naslov na dopisnici in PREJELI BOSTE BREZPLAČNO ZA-VITEK, DA POSKUSITE PREDNO KUPITE. Mi bomo poslali brezplačno POPIS FATHER MOLLINGERJEVEGA ŽIVLJENJA, KATEREGA MORA IMETI VSAKA HIŠA. NASLOV:

Mollinger Medicine Co. 21 Mollinger Bldg. 14 East Park Way (N. S.) Pittsburgh, Pa.

Blažu Dragičiču. Pa kakor postane iz popka evetka, tako nastane iz otroka de-vojčka. Čim lepša je, tem bolj se mili očem.

Kadar je ob nedeljah in praz-nikih šla od zgodnje maše čez Markov trg domov, prestavljala drobni ter v rdečo, koničasto obu-valo obuti nožiči, zibaje lepo gla-viavo z glavnim lišpom in spuščaje lepi, črni kiti po modrem, s krzni-ko obšitem oprsniku, drže z než-nima ročicama veliko in s srebrom okovano molitveno knjigo na pr-ših, gledaje sramežljivo predse, da nisi mogel videti ognjenega očesa izpod dolgih, svilenih tre-valnic, vsakdo bi bil lahko rekel: Glej, ta svetnica je stopila raz o-čju med svet, da razveseli s svojo mlo prikaznično revne zemljane.

Marsikateremu mestnemu go-spodiču — in ne malokateremu — so uhajale rade oči za Doro; mar-sikatera mati je računala v duhu, kdaj bi znala Dora že biti dovolj odrasla za možitev z njenim si-nom, in celo mladi plemiči, kadar jih je mimogrede za kratak hip opazovalo krasno oko zlatarjeve hčerke, so šepetali drug druge-mu: "Oh, ni lepše devojke, kakor je ta!"

(Dalje prihodnjič).

Nemške ladje v Siamu poškodovane. Bangkok, Siam, 26. julija. — Vsi nemški podaniki sovražnih drž-av so bili internirani in njihove prodajalne so zaprli. Na avstrijs-kih in nemških parnikih, katerih je devet, so bili stroji poškodovani.

Stavka. Raznašalci brzojav pri West-ern Union Telegraph Co. v Sheboy-gan so se podali na stavko, zahte-vajoč zvišanje plače, pol centa za vsakdo dostavo.

JUŽNO-VZHODNI MISSOURI je edina dežela pod solncem, da se uspešno kmetuje v vsaki vrsti kmetijstva, ker tukaj dobi vse pridelke severa in skoro vse juga, ki uspešno rastejo in obrodje. Tu-kaj je edin kraj, da raste vse vr-ste sadja, čez vse fino grozdje ter vsake vrste jagode.

Na tisoče akrov pšenice, koru-že, detelje, trave, ovsā, peanuti, navadnega in sladkega krompir-ja, solnčarje, buč, dinj, pavole, ri-ža, na tisoče vrst najrazličnejšega sadnega drevja.

In vse to sedaj lahko vidiš za moj denar, kajti vsakomu plačam vožnjo, kateri kupi; istotako vsa-kemu, kateri je videl deželo ro-diti toliko pridelkov, ali da je vi-del lepša polja na svetu.

Osebnio imam 120, 80 in 40 akrov najfineje zemlje, katera se lahko očisti in za katero garanti-ram, da prvi pridelok plača zem-ljo, občutenje in vsa poslopja. Po-nudim jo poceni, ker imam sred-stvo jo čistiti. Priložnost imaš. Obišči tukajšnje Slovence in ču-dil se boš, kaj se naredi v tej de-želi. Vsa zemlja je kanalizirana.

Na tisoče akrov zemlje se je to leto prodalo kmetom iz Illinoisa, kateri prihajajo trumoma v naš kraj za stalno življenje. Povabim te na trgatvev in na ko-zarice domačega vina, ki nisi pil boljega. Pri nas ne bo nikoli suše. Obišči nas! Ako ne rabiš zemlje, boš znal, kako živimo.

Vas pisma pošljite na naslov: F. GRAM, (187-188) NAYLOR, MO.

Whiskey v ameriški-zgo-dovini.

Zadnja agitacija za vojno prohi-bicijo vzbujala spomine na zgodnjo episodo v ameriški zgodovini, ki je znana pod imenom "Whiskey-ustaja".

Koneem julija leta 1791 je bilo vprašanje whiskeya eno najbolj perečih v deželi. V zapadni Penn-sylvaniji je postala situacija resna za novo ustanovljeno vlado Zdru-ženih držav. Nato pa se je dvignila whiskey-ustaja katero je povzročil vladni davek na žgane pijače iz ži-ta. — To odredbo je predlagal Alexander Hamilton, zakladniški tajnik, ki je hotel na ta način ma-lo upadniti državne blagajne mlade-ga naroda.

To postavo se je sprejelo leta 1791. Določala je davek od devetih do 2 centov na galono žganja in sicer sorazmerno z jakostjo pijače. Ta novi čaek je zelo razburil za-padne Pennsylvanijo ki je bila far-marska pokrajina, kjer se je pri-delalo veliko žita. Radki velikih pre-voznih stroškov je bil edini način, kako napraviti kak dobiček z ži-tom, destilirati ga v žganje. Sod-ček ali pletenico z žganjem se je lahko prevedlo z vozom ali konjem in denar, ki se ga je dobilo, je pla-čal transport ter dovoljeval poleg tega še preeežen dobiček. To ljud-sko ogorčenje je postalo še večje, ko se je izvedelo, da bo pobirata vlada od edinega produkta, ki je podpiral farmerje zapadne Penn-sylvanije in destilacije.

Prvi formalni protest proti po-stavi se je dvignilo na nekem zho-rovanju v Brownsville, dne 27. ju-lija 1791. Na tem zborovanju se je sklenilo, da se zberejo komiteji iz štirihi okrajev Pennsylvanije.

Se istega meseca se je prijelo Ro-berta Johnsona, ki je skušal vro-čiti maršalova povelja. Potaknilo se ga je v smolo ter povaljalo v perju. Ogorčenje je raslo in iz-gredi proti tranikom so bili pozost-i. Konečno je predsednik Wash-ington potom proklamacije, iz-da-ne dne 16. septembra 1792 "res-no posvaril vse osebe, naj se vzdr-že vseh nasilnosti in protipostav-nih kombinacij, kojih namen bi bil odpor proti določbam dohodni-ske postave."

Odpor pa je trajal naprej, do-klar ni dosegel svojega viška v napadu na hišo generala Neville v Bower Hill, kjer stoji sedaj Wood-ville. Izgredov se je vdeležilo pet-sto ustašev in hišo je branilo enajst vojakov iz forta Fayette. Vodja u-stašev je bil pri napadu ubit, a tu-di hiša generala je pogorela do tal.

Železna trgovina in vojna.

Nenormalne razmere so prevla-dovale v železni industriji v teku prve polovice leta 1917 in sicer predvsem radi vojne v Evropi. V pričetku leta, ko se je proizvajalo povprečno nekako 102,000 velikih ton surovega železa na dan, se je delalo z nekako zmanjšano kapa-citeto v topilnicah. Tozadevne po-datke je predložil Burchard iz-ministrstva za notranje zadeve. Ta količina se je zmanjšala na 95,000 dnevnih ton v februarju, a se v marcu zopet dvignila na 105 tisoč dnevnih ton.

Povest o starem Amerikancu.

Dočim si je pobarval svoje sive lase s črno barvo ter se oblekel v obleko mladeniča je prišel neki človek v naborni urad v Los An-geles ter prosil, naj se ga sprej-me v vojaško službo. Rekel je, da je star 34 let, a po podrobnem iz-praševanju je priznal, da je star skoro šestdeset let.

Mož je bil videti v dobrih raz-merah ter je izjavil, da se je bo-ril proti Indijancem pod genera-lom Maus, ki je bil takrat kapi-tan, pred več kot trideset leti. Iz-javil je, da želi ti v Francijo.

ORO SOROL. Priloge po poštni, ki ga je rabil star mož mešan. Priloge po leto kompenzira ki izločajo glavni "Fald Ex-peller", slane v vodno emulzijo s sadnim okusom. Priloge po leto kompenzira ki izločajo glavni "Fald Ex-peller", slane v vodno emulzijo s sadnim okusom. Priloge po leto kompenzira ki izločajo glavni "Fald Ex-peller", slane v vodno emulzijo s sadnim okusom.

Idilno milo. Severa's Medicated Skin Soap. Severa's Antiseptol. Severa's Foot Powder. W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA.

THE PENN-MARY COAL COMPANY išče 300 majnarjev. Peter Potoma ali Gen. Mgr. T. R. Johns v HEILWOOD, PENNA.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR (Notary Public) v GREATER NEW YORKU ANTON BURGAR 62 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y. IZDELUJE IN PRESKRBUJE.

POPOTNIKI. Vsem onim, ki ste namenjeni potovati v Cleveland, posebno ako imate družino, bo potrebno nabaviti pohištvo in kuhinjsko opravo ako se hočete nastaniti v naši naselbini. A. GRDINA, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH. 456 Chestnut St., CONEMAUGH, PA.

SLOVENSKO

podp. društvo svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedej: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ashby Ave., Rock Springs, Wyo.
 Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
 Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647, Forest City, Pa.
 Pomožni tajnik: AVUGUST GOSTIŠA, box 510, Forest City, Pa.
 Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5885 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Pomožni blagajnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2, box 114, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willow, Pa.
 1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
 2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBRŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
 1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
 2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugače. Denar naj se plačuje edino potomo poštne, ekspresne ali bančne denarnih nakaznic, nikakor pa ne potomo privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovic, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V stuažju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kako pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glav. tajnika, da se samore napako popravijo.

GERSTAECKER:

Roparji na Mississippi

ROMAN.

Za "Glas Naroda" priredil J. T.

39 (Nadaljevanje).

30.

ADELA N JAMES LIVELY.

Pred hotelom Union v Heleni ni bilo ono jutro nobenega človeka.

Na dvorišču je držal zamorec Scipio Smartovega konja, poleg njega je pa stal naš znanec Virginijec. — Na pragu se je pojavil krčmar in začel kričati:

— Osdaj ga! — Kaj se zlodja obotavljaš? — O, gospodična Adela! — Dobro jutro! — Ali boste vželi mojo staro seboj? — Mrs. Breidelford nam je odvzela vse goste....

— Seam te bodi mož — je vzklila njegova žena, ki se je pojavila poleg Adele na verandi — Ženska ni bila moja prijateljica, toda vseeno, tako strašna smrt.

— Saj Mr. Smart ne misli tako hudo — je odvrnila Adela. — Kdo bi si mislil, da je bo doletela taka smrt! — Gotovo je bila napadena.

— Ne, gospodična — je odvrnil Virginijec in stopil h konju. — Jaz sem bil tam in sem videl. — Lopovi, ki so jo umorili, so se prej dobro navečerjali. — Najbrže so bili nejni prijatelji. — Toda, gospod Smart, jaz moram zdaj na vsak način oditi. — Koliko je pa pravzaprav da Livelyjeve farme?

— V dveh urah ste že lahko tam — je odvrnil krčmar. — Farma leži severozapadno od tukaj.

— Koga bi pa radi videli? — je vprašala Adela, ki se je spomnila pogovora med sodnikom in Cookom. — Ne vem, če je sploh kdo doma.

— To bi bilo pa presneto slabo, če bi moral jahati brez uspeha. — Jamesa Livelyja bi rad dobil. — Bajje je v veliki nevarnosti.

— V nevarnosti? — sta vprašala Smart in Adela obenem. — Kje? —

— No, Coeka so aretirali.

— Coeka so aretirali? — se je začudil Smart in se prijel za glavo. — Vilijema Coeka?

— Seveda. — In zdaj hočejo še Jamesa.

— Ne, to ni mogoče! — je vzklila Adela. — Veliki Bog, to ni mogoče! — Sodnik Dayton prav dobro ve, pokaj sta prišla v mesto.

— Sodnik? — Ne vem. — Ne vrjamen. — On najbolj sili, da bi ga aretirali. — Če bi se vsaj vedel kje je....

— Izven mesta na obrežju — je rekla Adela hitro. — Morda četrt ure od tukaj. — Nasproti neke gostilne v malem borovem gozdičku.

— Tako blizu da je? — No, zdaj vem, da bom prišel prepozno. — Če ni dalje vstran, za imajo gotovo že v svojih pesteh.

— Kaj pa dela v borovem gozdičku? — se je čudil Smart.

Adela mu ni odgovorila, ampak je gledala neprestano Virginijca, kako se je spravljala na konja.

— Ali ne znate jahati, gospod? — ga je vprašala nenadoma.

— Hm, rajše bi se vozil v čolnu. — Zelo neprijeten občutek je, če se noge ne dotikajo tal.

Ko je vzpodbodel konja, se je ta postavil na prednje noge, in longin mu je padel preko vrata na zemljo.

Razen Adele so vsi zakrohotali. — Ona pa je gledala in naenkrat začela kričati:

— Dajte mi sedlo gospe Smartove. — Dajte mi sedlo! Takoj!

— Moje sedlo! — je vzklila Mrs. Smart, dočim je zamorec že izvršil povelje.

— Kaj ne, da bi ga obsodili za par ur? — Kaj ne, moja dobra gospa Smart?....

— Toda, gospodična Adela....

— Prosim vaju, dajte mi sedlo.... Prosim vaju.

Te besede je izpregovorila tako mehko in tako boječe, da se je Smartu takoj omehalo srce.

Par trenutkov pozneje je že zdirjal konj z dvorišča.

Moški so začudeni gledali za njim in za drzno jahalko.

Komaj je bil Cook odšel, je James premenjal svoje skrivališče. Kot Indijanece se je priplazil do hiše in začel poslušati.

Slišal je samo murranje, besed pa ni mogel razločiti. — Parkrat so se vrata odprla in zaprla.

Tedaj je pa zasljal udarec vesel.

Skril se je za debelo cipreso, poslušal je in napanjal oči.

Udarec vesel so ponehali. — Iz megle sta se izlučili dve postavi.

Prvi je imel na sebi mornarsko obleko, drugi je bil pa oblečen kot meščan. — In za njim jih je prišlo še ostalih šest.

Na pragu se je pojavil krčmar Thorby.

— Hej Thorby — je vprašal velik možak — ali je bil Kelly že tukaj? — Kaj pa je pravzaprav? — Waterford nam ni ničesar naterenega povedal.

— Saj se jaz sam ne vem. — Počakajte, boste že izvedeli. — Strela božja, mesto je vse divje. — Ali je prišel Porrel z vami?

— Ne, najbrže bo prišel pozneje. — Kako je pa na otoku?

— Dobro — je odvrnil krčmar. — Ravnokar je dospel nek čoln.

Toda vstopite. — V sobi se bomo lažje pogovorili. — Ali jih bo še več prišlo?

— Da, Waterford jih bo še nekaj pripeljal. — Rekel je, da bomo šli nocoj vsi k zborovanju na otok 61.

James Lively je ostal še nekaj časa v svojem skrivališču. — Ko se je prepračil, da so vsi v sobi, se je splazil na drugo stran hiše. Slišal je marsikaj, natančne slike o položaju si pa ni mogel vstvariti.

— Napol je ležal in napol sedel in koval razne načrte. — Bilo je še zgodaj. Solnce je komaj pogledalo izza gora.

Videč, da je vse izvedel, kar je bilo mogoče izvedet, se je začel plaziti proti cesti.

Na cesti je zasljal korake.

Potuhnil se je v travo in čakal.

Po cesti sta prišla dva moža in se napolila k krčmi. — Eden je štrikrat potkal na vrata in poslušal.

Ker ni bilo odgovora, je še enkrat butnil po vratih in zaklical:

— Jaz sem Sander!... Odprite!

In James je prav dobro poznal ta glas. — Bil je Hawes. — Tega človeka si je najbolj zapomnil, kar jih je videl na svetu.

— Kaj hoče tukaj tako zgodaj? — V kakšni zvezi je s temi možmi, ki se nahajajo v krčmi? — In kaj naj pomeni to štrikratno trkanje?

Napanjal je oči, da bi še drugega spoznal, pa je bilo pretemno. Vrata so se odprla in moža sta izginila v hiši.

Kaj naj stori sedaj? — Ali naj gre k prijatelju in ga obvesti o vsem, kar je videl in slišal? — To bi mu ne koristilo mnogo, kajti Cook je bil že jahal k sodniku in ga prosil, naj uvede preiskavo.

Sklenil je torej čakati in še naprej opazovati. — Da bi ga pa nikdo ne opazil, je sklenil izbrati boljše skrivališče. — Spomnil se je, da mu je naročil Cook, naj se skriva v borov gozdiček. — Gozdiček je bil oddaljen kakih šestdeset korakov od krčme in je segal do potoka, ob katerem je dalj zgoraj ležala Cookova farma.

Previdno se je splazil v gozdiček ter se skrivil prav ob njegovem robu.

Po cesti so neprestano prihajali jezdeci. — V gostilni so se nalo vstavili in zatem nadaljevali svojo pot v Heleno.

Čas je hitro potekel. — Bilo je že deset. — Jamesu se je čudno zdelo, zakaj ni Coeka. — Videč, da ga ne more pričakati, se je hotel odpraviti. — Naenkrat je pa opazil na cesti, vodeči iz Heleno, štiri možje, ki so zotovo nekaj iskali. — Dva sta bila celo oborožena s puškami. Kakih dvajset korakov od sebe je imel privezanega konja za borovec.

Možje so bili kmalo pri njem.

— Zlodja! — se je pošalil James. — Kaj jih briga moj konj? — Kdo pa so pravzaprav?

Previdno je pogledal na cesto. Možja sta se vrnila iz gozdička k svojima tovarišema na cesti ter se začela žnjima posvetovati. — Po kratkem posvetovanju so se odpravili vsi naravnost proti njemu.

Tedaj je pa zasljal udarec konjskih kopit. — Možje so obstali in se ozrli.

Po cesti je pridiral konj — na njem je sedela — James ni mogel vrjeti svojim očem.... Adela Dummore z razpletenimi lasmi in z širokim klobukom v rokah.

Rad bi se dvignil, rad bi jo bil odgovoril toda v srečo mu je neka rekla, da naj se skriva.

Deklica je vstavila konja sredi ceste in začela kričati:

— Mr. Lively! — Mr. James Lively! — Kje ste za božjo voljo?

Tedaj se pa James ni več pomišljal. — Planil je na cesto naravnost k Adeli.

— Hvala Bogu! — je vzklila deklica in dvignila roke. — Takoj na konja! — Sedite na mojega konja in bežite. — Bežite! — Bežite!

Njeno obnašanje se je zdelo Jamesu nad vse čudno.

— Gospodična Adela! — je zajecal.

— Bežite! — Jaz vas prosim, bežite! — Mr. Cook je vjet!... Ljudje v Heleni so se pričeli puntati!... Oni možje vas hočejo vjeti!

Pri tem je pokazala na ono četverico, ki je začudena stala v grmičju in buljila v ta nenavaden prizor.

— Mene? — Zakaj?

Jamesu se je začelo vrteti v glavi — Adela je skočila s konja in odpela sedlo. — Zasladovalci so bili oddaljeni komaj petdeset korakov.

(Dalje prihodnjic).

GERSTAECKER:

Roparji na Mississippi

ROMAN.

Za "Glas Naroda" priredil J. T.

39 (Nadaljevanje).

30.

ADELA N JAMES LIVELY.

Pred hotelom Union v Heleni ni bilo ono jutro nobenega človeka.

Na dvorišču je držal zamorec Scipio Smartovega konja, poleg njega je pa stal naš znanec Virginijec. — Na pragu se je pojavil krčmar in začel kričati:

— Osdaj ga! — Kaj se zlodja obotavljaš? — O, gospodična Adela! — Dobro jutro! — Ali boste vželi mojo staro seboj? — Mrs. Breidelford nam je odvzela vse goste....

— Seam te bodi mož — je vzklila njegova žena, ki se je pojavila poleg Adele na verandi — Ženska ni bila moja prijateljica, toda vseeno, tako strašna smrt.

— Saj Mr. Smart ne misli tako hudo — je odvrnila Adela. — Kdo bi si mislil, da je bo doletela taka smrt! — Gotovo je bila napadena.

— Ne, gospodična — je odvrnil Virginijec in stopil h konju. — Jaz sem bil tam in sem videl. — Lopovi, ki so jo umorili, so se prej dobro navečerjali. — Najbrže so bili nejni prijatelji. — Toda, gospod Smart, jaz moram zdaj na vsak način oditi. — Koliko je pa pravzaprav da Livelyjeve farme?

— V dveh urah ste že lahko tam — je odvrnil krčmar. — Farma leži severozapadno od tukaj.

— Koga bi pa radi videli? — je vprašala Adela, ki se je spomnila pogovora med sodnikom in Cookom. — Ne vem, če je sploh kdo doma.

— To bi bilo pa presneto slabo, če bi moral jahati brez uspeha. — Jamesa Livelyja bi rad dobil. — Bajje je v veliki nevarnosti.

— V nevarnosti? — sta vprašala Smart in Adela obenem. — Kje? —

— No, Coeka so aretirali.

— Coeka so aretirali? — se je začudil Smart in se prijel za glavo. — Vilijema Coeka?

— Seveda. — In zdaj hočejo še Jamesa.

— Ne, to ni mogoče! — je vzklila Adela. — Veliki Bog, to ni mogoče! — Sodnik Dayton prav dobro ve, pokaj sta prišla v mesto.

— Sodnik? — Ne vem. — Ne vrjamen. — On najbolj sili, da bi ga aretirali. — Če bi se vsaj vedel kje je....

— Izven mesta na obrežju — je rekla Adela hitro. — Morda četrt ure od tukaj. — Nasproti neke gostilne v malem borovem gozdičku.

— Tako blizu da je? — No, zdaj vem, da bom prišel prepozno. — Če ni dalje vstran, za imajo gotovo že v svojih pesteh.

— Kaj pa dela v borovem gozdičku? — se je čudil Smart.

Adela mu ni odgovorila, ampak je gledala neprestano Virginijca, kako se je spravljala na konja.

— Ali ne znate jahati, gospod? — ga je vprašala nenadoma.

— Hm, rajše bi se vozil v čolnu. — Zelo neprijeten občutek je, če se noge ne dotikajo tal.

Ko je vzpodbodel konja, se je ta postavil na prednje noge, in longin mu je padel preko vrata na zemljo.

Razen Adele so vsi zakrohotali. — Ona pa je gledala in naenkrat začela kričati:

— Dajte mi sedlo gospe Smartove. — Dajte mi sedlo! Takoj!

— Moje sedlo! — je vzklila Mrs. Smart, dočim je zamorec že izvršil povelje.

— Kaj ne, da bi ga obsodili za par ur? — Kaj ne, moja dobra gospa Smart?....

— Toda, gospodična Adela....

— Prosim vaju, dajte mi sedlo.... Prosim vaju.

Te besede je izpregovorila tako mehko in tako boječe, da se je Smartu takoj omehalo srce.

Par trenutkov pozneje je že zdirjal konj z dvorišča.

Moški so začudeni gledali za njim in za drzno jahalko.

Komaj je bil Cook odšel, je James premenjal svoje skrivališče. Kot Indijanece se je priplazil do hiše in začel poslušati.

Slišal je samo murranje, besed pa ni mogel razločiti. — Parkrat so se vrata odprla in zaprla.

Rada bi izvedela, kje se nahaja MARIJA LIKOZAR, omožena KAPOVEC, podomače Mesarjeva iz Visokega na Gorenjskem. Rada bi, da se oglasi meni Kolesarjevi iz Milj, omoženi Oblak. Če pa kdo drugi ve za njegove naslov, naj ga mi naznani, za kar mu bomo hvaležna. Slišala sem, da se nahaja v Ely, Minn. — Mrs. Mary Oblak, 1951 W. 21. Pl., Chicago, Ill. (27-30-7)

Rad bi izvedel za naslov svojega očeta, doma iz Jakišča pri fari Kostelu na Dolenjskem. Nahajal se je nekje v državi Pennsylvania. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Math. Beljan, Box 18, Harvey, W. Va. (27-30-7)

STATE DEPARTMENT OF LABOR

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

Višji naseljenci in jim pomagaj. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastopni v vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan iz o državljanjskih pravicah. Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffalo: 704 D. S. Morgan Building.

HARMONIKE

odsluži kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trepčno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsako pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilu vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu ka korčno kdo sahteva, brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Dr. LORENZ,

Jas sem odli slovensko govoreči specialist možkih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do 12. ure popoldne. V petkih od 9. dopoldne do 2. popol. Nedelje od 10. dop. do 2. popol.

DR. LORENZ,
Specialist možkih bolezni,
644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

POZOR ROJAKI

Možje, ki imate mar za svoje zdravje, se morate zavedati, da je najboljša zdravila za vašo bolezen, ki jo imate, tisto, ki jo je našel vaš zdravnik. Če ste bolni, se morate zavedati, da je najboljša zdravila za vašo bolezen, ki jo imate, tisto, ki jo je našel vaš zdravnik. Če ste bolni, se morate zavedati, da je najboljša zdravila za vašo bolezen, ki jo imate, tisto, ki jo je našel vaš zdravnik.

JAKOB WAHÖF,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio

NAZGANILO.

Cenjenim rojakom v državi Minnesoti, naznanjamo, da jih bo kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,
ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadnevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. — Upati je, da mu bodo bli rojaki v vseh okrajih na roko, posebno še, ker ima pripravljen levo roko.

Želim izvedeti za naslov svojega sosedu ANTONA ZELE, doma iz Klenika pri St. Petru na Notranjskem. Pred tremi leti sva bila skupaj v Rextonu, Mich., in sedaj ne vem, kje se nahaja. Kdor ve za njegov naslov, naj mi ga blagovoli naznani, ali naj se pa sam oglasi, ker poročam mu imam nekaj važnega. Charles Brgoč, 35 A Cooks Mill, Mich. (26-28-7)

PRIPOROČILO.

Rojakom v Pennsylvaniji in West Virginiji naznanjamo, da jih bo obiskal naš rojak **Mr. OTTO PEZDIR,** ki je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati pravomočna potrdila. Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo in upamo, da mu bodo bli na roko.

S spoštovanjem
Upravištvu "Glas Naroda".

REŠIMO SLOVENSKI NAROD LAKOTE!

NA PRODAJ

MESARIJA IN GROCERIJA za \$10,000.00 prometna na mesec. Vzrok, da prodam, je slabo zdravje. Prodajam na obroko, polovico takoj in za gotov denar dam popust.

Geo. Matakovich,
Box 68, Kewatin, Minn. (27-7-28)

POZOR ČITATELJI! HIPNOTIZEM

Cena knjigi je s poštnino 35c. **SLOVENSKEA KNJIGARNA** P. O. Box 1611, New York, N. Y.

Pri spahnenju in zdrobljenju

vrgnite takoj s Dr. Richter-jevem **PAIN-EXPELLER**

V rabi 45 let pri slovenskih družinah in priljubljen kot domače zdravilo. **Jedino pravi s varstveno znamko sidra.** 35 c. v lekarnah in naravnost od **Dr. AD. RICHTER & CO.** 74-80 Washington Street, New York, N. Y.

DOCTOR KOLER

633 PENN. AVE., PITTSBURGH, PA.

SLOVENSKI ZDRAVNIK

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik. Specialist v Pittsburgu, ki ima 25letno prakso v zdravljenju tujih možkih bolezni. Slišal ali zastrupljeni krvi zdravi s glasovitim 606, ki ga je izumil dr. prof. Erlich. Če imate menarje ali mahučke po telesu, v prsi, izpadanje las, bolečine v kolutih, pridite in izčistite vam ko kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se nalez. Semoseotok, kapavce ali triperin tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi tega. Te bolezni zdravim po zadnji metodi v najkrajšem času.

Kakor hitro opazite, da vam ponehuje moška snodnost, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam bom soproj povrniti. Sijanje krvi, ki vodi v mahučko, ozdravim v kratkem času. Hidrocel ali vodeniča, kilo ozdravim v kratkem času in ni potrebno jeliati. Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spuščanju vode, ozdravim v gotovosti. Revmatičnem, trganju, bolečine, otokine, srbečico, krole in druge kožne bolezni, ki nastanejo valed nečiste krvi, ozdravim v kratkem času in ni potrebno jeliati.

Uradne ure: od 9. do 8. Ob nedeljah od 9. do 3.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahno nemško-angelski tolmač, vezan	—50	Ziveljenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) Strah na Sokolskem gradu 100 zvez.	—75	\$0.00
Cerkvena zgodovina	—70	Sherlock Holmes: V rakvi kraj bombe	—15	—15
Hitri računar	—40	Zaklad kupčevalca s sužnji	—15	—15
Poljedelstvo	—50	Ena sama knjiga črnila	—15	—15
Popolni nauk o čebelarstvu, vezan	\$1.00	Grob v svetliniku	—15	—15
Sadnjeja v pogovorih	—25	Gospa s knuarskim briljantom	—15	—15
Slov.-angelski in angl.-slov. slovar	—\$1.50	Kako so vjeli Jacka razparača	—15	—15
Trtina uš in trtojeja	—40	Londonski ponarejalci denarja	—15	—15
Umma živinoreja	—50	RAZGLEDNICE:		
Ummi kletar	—50	Newyorške s cvetlicami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne komad po ducent po	—03	—25
Ummi kmetovalec	—50	Album mesta New Yorka s krašnimi slikami, mail	—35	
Veliki slovensko-angelski tolmač	\$2.00	ZEMLJEVIDI:		
Veuček čestitk	—25	Združenih držav mail	—10	
ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:		veliki	—25	
Bodi svoje sreče kovac	—50	Avstro-Italijanska vojna mapa	—15	
Doli z orožjem	—50	Balkanskih držav	—15	
Fabiola	—50	Evrope	—15	
Izanami, mala Japonka	—25	Preganjanje indijanskih mislonarjev	—40	
Jaromil	—20	Rodbinska creča	—50	
Kraljičin nečak	—40	Slovenske novele in povesti	—30	
Miklova Zala	—50	Socializem	—15	
O jetiki	—15	Socialna demokracija	—10	
Preganjanje indijanskih mislonarjev	—40	Stanley v Afriki	—25	
Rodbinska creča	—50	Trojka	—50	
Slovenske novele in povesti	—30	Vjetnik na galeji	—15	
Socializem	—15	Vojna na Balkanu 13 zvez.	\$1.85	
Socialna demokracija	—10	Zgodovina c. in k. nešpolka št. 17 s slikami	—50	
Stanley v Afriki	—25	Zlatokopi	—40	
Trojka	—50	Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici, ali poštah znamkah. Poština je pri vseh cenah že vračunana.		

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijjskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$1.50.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJEDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$1.50.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMAČJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.